

KUŞ GRİBİ KAPIDA

Yazısı Sayfa 2'de

SOSYALİZM Mİ KAPİTALİZM Mİ?!

Yazısı Sayfa 6'da

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

13 Ocak Cuma 2006, Yıl 9, Sayı:186 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE-HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Sermayenin Saldırılarına Karşı,

EMEKÇİLERİN SINIFSA MÜCADELESİ!

ELEKTRİĞE %15 ZAM!

MAZOTA %10 ZAM!

ASGARİ ÜCRETE %12 ARTIŞ!

YENİ ASGARİ ÜCRETE BAĞLI OLARAK
CEZALARA VE HARÇLARA %12 ZAM!

İŞÇİLERE VERİLEN BU ARTIŞ NASIL BİR ARTIŞ?!

ASGARİ ÜCRETE GEÇMİŞ AYLARDAKİ
KAYIPLARININ TELAĞI EDİLECEĞİNİ ÜMİT
EDEN İŞÇİLER,

ELEKTRİĞE VE MAZOTA YAPILAN ZAMLA
AÇLIK SINIRININ ALTINDA TUTULUYOR!

ASGARİ ÜCRETİ BELİRLEYENLER GERÇEK
HAYAT PAHALILIĞINI NASIL HESAPLIYORLAR?!

FERT BAŞINA YILDA 6 BİN DOLAR,

AYDA İŞE ÇALIŞAN BAŞINA 1500 DOLAR MİLLİ
HASILASI OLAN BİR TOPLUMDA,

KAÇ KİŞİ EVİNE 1500 DOLAR AYLIK
GÖTÜRÜYOR?!

BU KADAR BÜYÜK PARALAR KİMLERİN ELİNDE
BİRİKİYOR?!

% 15.4'LÜK EKONOMİK BÜYÜME KİMLERİ DAHA
DA GÜÇLÜ KILIYOR?!

SERMAYE ÇEVRELERİ, SERMAYELERİNE
SERMAYE KATTIKÇA İŞÇİLER VE EMEKÇİLER
ÜZERİNDEKİ TAHAKKÜMLERİ DAHA DA
ARTIYOR!

SERMAYENİN ARTAN BASKILARINI YA YOK
EDECEĞİZ, YA DA SERMAYE BİZİ HERGÜN YOK
EDECEK!

BAŞKA SEÇENEK YOKTUR!

İŞÇİLER EMEKÇİLER!

BU HAKSIZLIĞA SON VERMENİN YOLU
SENDİKALARDA VE KIBRIS SOSYALİST
PARTİSİ'NDE ÖRGÜTLENMEKTEN GEÇER!

KENDİ ÖRGÜTLERİMİZDE ÖRGÜTLENEREK
MÜCADELEMİZİ YÜKSELTELİM!

KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.

Neler Oluyor Neler
Sayfa 3'te

Londra Mektubu
Elif KARA

Sayfa 4'te

Parka
Ziya ÇELİK

Sayfa 7'de

Sosyalist Gözlem
Özdemir GÖÇER

Sayfa 8 ve 9'da

Görüş
Ali YALÇINAY

Sayfa 9'da

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Haftanın Laf Ebeliği...

Türk Ajansı Kıbrıs
08.01.2006

TÜRK-SEN 52 YAŞINDA

"....."

Türk-Sen Başkanı Bıçaklı, hükümetin yaptığı en önemli icraatlarından bir tanesinin ülkedeki 45 bin kaçak işçinin kayıt altına alması olduğunu kaydetti.

"Nerede idi bu kadar kişi bu kadar zaman, bir gecede paraşütle mi geldiler bu adaya? Hayır. Bu adadaydılar ve işverenler tarafından sömürülmekteydiler. Konuştuğumuz rakam nüfusumuzun yarıya yakınıdır. Dolayısıyla hükümet ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nı bu konuda kutluyoruz." diyen Arslan Bıçaklı, Türk-Sen'in yanlış yaptığında hükümetleri eleştirdiği gibi doğru

yaptığı zaman da kutlamayı bildiğini ifade etti."

KSG'nin Yorumu: Öncelikle TÜRK-Sen'i 52 yıllık mücadelesinden dolayı kutluyoruz, fakat bu mücadele sırasında bir çok kez milliyetçiliğe ve sermaye sınıfının çıkarlarını koruma noktasına kayan tutumlarını da akıllarımızda tutuyoruz! Örneğin sendika başkanı Arslan Bıçaklı'nın kuruluş yıldönümü kutlamaları sırasında söyledikleri kabul edilebilecek şeyler değil! Yukarıdaki sözleriyle acaba ne demek istiyor Bıçaklı?! Bize göre bu sermaye iktidarının devletin temsilcilerine yapılan bir yağ çekmeden başka bir şey değildir! Acaba "hükümet" in yaptığı uygulamalar işçilerin sömürülmesini ortadan mı kaldırdı?! Hayır! Tam tersine sermaye sınıfının işçileri daha da kolay bir şekilde tutsak almasına olanak sağlamıştır! Bugün çalışma izni ile ülkemizde bulunan işçilerin çoğu bir yandan yedi gün, günde 15-16 saat ağır koşullarda çalışıp asgari ücreti bile alamazken, diğer yandan da tüm sağlık raporu, sigorta ve ihtiyat sandığı harcamalarını kendi ceplerinden yapmak zorunda bırakılmaktadırlar! Bununla da yetinmeyen sermaye sınıfı ve onun devleti, bu işçilerin işi bırakıp başka işe geçme haklarına el koymakta ve böylesi bir durumda çalışma izinlerini iptal etmektedirler! Bu durum işçileri sermaye sınıfının insafına mahkum etmekte ve doğal olarak insaftan yoksun olan sermaye sınıfı işçileri tutsak almaktadır! Buna karşı çıkmayan, bu işçileri örgütlemek için hiçbir çalışma yapmayan TÜRK-SEN ve tüm diğer sendikalar işçi sınıfına ihanet etmekten ve sarı sendikacılık yapmaktan öteye gidemezler! İşçi sınıfına hizmet etmek isteyenler, işçi sınıfı iktidarını, sosyalizmi kurmak için derhal işbaşı yapmalıdırlar! Aksi halde işçi sınıfının görevi onları ezip geçmekten başka bir şey olamaz!

KUŞ GRİBİ KAPIDA

Uzak Asya'da başlayıp batıya doğru yayılan kuş gribi tehlikesi, korkutmaya devam ediyor.

Son olarak Türkiye'de kuş gribinden ölümlerin yaşanması, tehlikenin ne kadar ilerlediği ve amansız olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Kuş gribinin yayılması, belirtileri, alınması gereken önlemler konusunda verilen bilgiler ise tam bir çelişkiler yumağı.

Kimi tıp çevreleri gribin solunum yoluyla bulaşmayacağını söylerken, kimileri geçtik solunum yolunu, balıklara bile sirayet edebileceğini belirtiyorlar.

Kimileri kanatlı hayvan ürünlerinin 60 derecede pişirilmesi gerektiğini belirtirken, kimi çevreler bu ısı oranını 80 dereceye yükseltiyorlar.

Tutarlı ve ne yapılması gerektiğine dair net bir görüş ortaya konamıyor.

Türkiye'de kuş gribinden ilk ölümlerin meydana gelmesinin ardından TC Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in "abartmayın, ortada birşey yok" türünden vurdumduymaz açıklamaları ise, Çernobil faciasından sonra TV

kanalında Rize çayı içen bakanın tavrını hatırlatıyor.

Bakanın "abartılacak birşey yok, zatürreden ölmüşler" açıklamasının ardından bomba gibi patlayan ve can alan kuş gribi vakaları karşısında Bakan'ın rezil olma durumu da bir yana, gereken önlemler gereken zamanlarda alınmadığı için bu virüs daha çok can alacağı benziyor.

Kimi TV kanalları, virüsün yayılmasına ses çıkartmayanları, gereken önlemleri almayanları, neden bunca "gelişmişlik" içinde insanlığın hala ölümcül virüslerle boğuştuğunu sorgulamak yerine, hastalıktan ölenleri ya da hastalık riski taşıyanları cahillikle suçluyorlar.

Sanki virüsü "cehalet" ortaya çıkartmış gibi...

İşin daha da fena olan yanı ise, tıp çevrelerinin bu virüse karşı aşının olduğu ancak dünya nüfusunun %20'sine yetecek miktarda bulunduğunu açıklamaları...

Madem burjuvalar böylesi virüslerle "başa çıkamıyorlar" neden bunun aşılarını, ilaçlarını tüm insanlığın kullanımına sunup, insanların bu hastalıktan

kırılma riskini ortadan kaldırmıyorlar?

Madem virüs için aşı vardır neden bu aşının lisansını serbest bırakmıyorlar ve bir tekelin azami kâr elde etmesi için yasaları ayakta tutmaya gayret gösteriyorlar.

Çünkü bunu başaramazlar.

Çünkü şu anda bu durum onlar için kârlı değil!

Düşünebiliyor musunuz, ölümcül bir virüs dünyayı tehdit ediyor, ve bunun çaresi de var ama dünya nüfusunun sadece %20'sine yetecek miktarda tutuluyor, üretimi yapılmıyor, dağıtımı yapılmıyor!

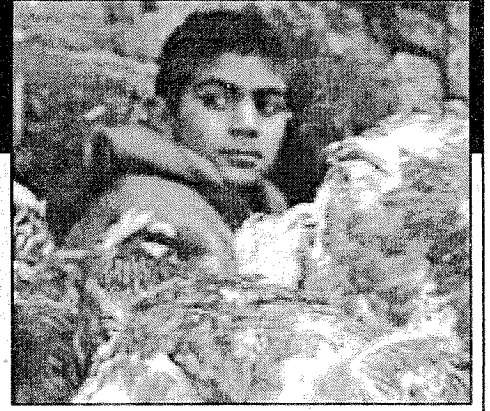
Bu ne demektir?

Bunun tek bir adı vardır, cinayet!

İnsanlığa karşı suç işlemek!

İşte tam burada ortaya çıkan, sorunun esas kaynağından başka birşey değildir!

Haber bültenlerinde bu salgının nedenlerini "cahillik, tedbirsizlik, vurdumduymazlık, insana değer vermeme" vs. vs. gibi etkenlere bağlayan burjuva medya kuruluşları, salgının ve sözde salgın nedenlerinin esas kaynağını gözlerden kaçırıyorlar!

Bu salgının ana etkeni kapitalist dünya düzenidir!

İnsanları cahil bırakan, kârsız ve yapılacak harcamayı geri getirici olmaması nedeniyle tedbir alınma ihtiyacı duyulmayan, yani vurdumduymaz bir düzen olan ve insan hayatına değer vermeyen kapitalizm!

Kapitalizm için önemli olan insan yaşamı değil, azami kârdır!

Bizler, bilimi ve tekniği, azami kâr için herşeyi yapabilen burjuvaların elinden almadığımız, kendi iktidarımızı kurmadığımız müddetçe de, salgın hastalıklardan daha çok kırılaçağa benzeriz!

Kapitalist barbarlığı ortadan kaldırmak için, bütün dünya işçileri birleşmeliyiz ve düzene karşı mücadeleye girmeliyiz!

Bu barbarlık düzeninin yaşamlarınızı daha fazla harcamasına izin vermemeliyiz!

Neler Oluyor Neler...

DNA, İNSANLIK TARİHİ VE
DİYALEKTİK

İnsanların bir hayvan türü olarak geçmişlerinin anlaşılmasında Darwin'in Evrim Teorisi bir sıçrama noktasıdır. Bu sıralarda ise, Amerika'dan tutunuz dünyanın dört bir tarafında, İslam taraftarlarından tutunuz Hristiyan olanlarına kadar burjuvazi Darwin'in teorisini yok etmeye, onu kendi dinlerinin Yaratıcılık Teorisiyle (herşeyin muazzam bir mimar, bir yaratıcı, bir tanrı tarafından yaratıldığı teorisi) değiştirmek; bu mümkün olmadığı ve en azından dünyada yaşayan varlıkların var oluş ve değişimi konusunda kendi yaklaşımlarının da hak sahibi olmasını talep etmekte.

Ve tüm bunlar insan hücrelerinde insan türünün değişim ve gelişmesinin aynası olan DNA'ler bulunduktan sonra yapılmakta!

Dünyanın dört bir tarafında burjuvazinin ne kadar gerici bir sınıf haline geldiğini görmek için bundan daha bariz bir siyaset bulunamaz. Bir yanda insanlığın geçmişini neredeyse günü gününe ortaya koyma imkanı, binbir türüyle dinlerin yaratıcılık teorilerinin geçersizliğinin bariz, kesin hiçbir tartışma kaldırmaz ve bilimsel ispatı, (daha doğrusu yeni bir ispatı) öbür yanda insanları yönetmek için dört elle dini teorilere sarılan bir burjuvazi ve burjuvazinin yok olmasına izin vermediği ve korumak için elinden geleni yaptığı çeşitli dinlerin yaratıcılık teorileri.

Tek hücreli canlılardan tutunuz çok hücreli canlılardan biri olarak insanlara kadar tüm canlılarda, onların hücrelerinde DNA adı verilen bir mekanizmanın var olduğu, bu mekanizmanın geçmişte var olanı yeni nesle aktarma, ve de geçmişte var olanda ortaya çıkan değişikliği bünyeye taşıma ve geleceğin nesillerine bu değişikliği de

aktarma mekanizması olduğu bilinmekte.

Bu mekanizmanın incelenmesi tüm varlıkların ortak bir geçmişi olduğunu, tüm canlıların tek hücreli canlılardan türediğini kesin bir şekilde ortaya koymakta. Hepimiz aynı DNA türlerini şu veya bu şekilde paylaşmaktayız. İnsanların hayvanlar alemindeki en yakın akrabalarının maymunlar olduğunu da açık ve kesin bir

şekilde ispatlamakta. Şempanzelerle insanlar arasında DNA farkı hemen hemen sıfır! Bizi insan yapan, şempanzeyi de şempanze olarak yaşamaya mahkum eden DNA farklılığı yüzde birden az!

Tek hücreli varlıklara yol açan ve esas olarak kendi kendini yeniden üretme yeteneğine sahip bir molekül türü olarak -kimyasal bir süreç- başlayan hayatın tek hücreli varlıklara yol açması, burada bitki ve hayvan olarak iki temel türe bölünmesi, ve bunlardan hayvan türünün çok hücreli hale gelerek, memeli hayvanlara, bunlardan

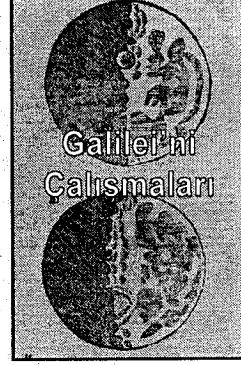
maymunlara, ve maymunlardan ayrılarak insanların ilk türlerine yol açmasına, yani insanların evriminin tarihçesine sadece değiniyoruz. Canlıların ve dolayısıyla

insanların tarihinin bu evrimini ve devrimini takip etmek gayet kolay bir bilim haline gelmiştir. Tartışma götürmez bir bilim.

Buna rağmen yaratıcılık savunuculuğu yapıyorsa, buna rağmen yaratıcılığın savunulmazlığını ilan edenler burjuvazinin hampaları tarafından tehdit ediliyorsa, bunun sebebi bizzat burjuvazinin bilimin insanlığı gericilikten kurtarıcı etkisinden korumasından kaynaklanmaktadır. Onun dine olan ihtiyacından, işçilerin afonyu olarak bilinen dine olan ihtiyacından kaynaklanmaktadır.

Din adamları tanrının insanı yarattığı, insanla birlikte Dünyayı ve evreni yarattığı zamanın bundan 5 bin yıl kadar önce olduğunu

hesaplamışlardı. Bilimlerin gelişimi bu tespiti fena halde savunulamaz hale getirdi. Bir yandan dinzorların fosilleri, öbür yandan yüksek tepelerde deniz hayvanlarının fosillerinin bulunması, yok olan canlı türleri yanında koskoca dağların bir zamanlar denizin altında olduğunu vb ortaya koyması, yani ve kısacası tabii bilimlerin çeşitli türleriyle ortaya çıkıp tabiat olaylarını kendi iç mekanizmalarıyla izah etmeye başlamaları, din adamlarının dünya, evren ve insanın tanrı tarafından 5 bin yıl önce, tüm canlı türlerini düşünerek, tüm yıldızları düşünerek ve planlayarak 6 günde yaptığı ve de çok çalışıp da yedinci günde de dinlendiği fikrinin yanlışlığını ortaya koymuştur. Bir yandan dünyanın ve canlıların geçmişlerinin 5 bin yıldan fazla olması, öbür yandan dünyanın ve bu arada canlı türlerinin değişikliklere uğradığı kesin bir şekilde görülmüştür. Şimdilerde dünyanın ve üzerinde yaşayan varlıkların evrimi neredeyse günü gününe Karbon tarihlenmesiyle, DNA'deki değişikliklerin takibiyle tespit edilebilir bir durumdadır. Sadece o mu? Hayır. Bir zamanlar ve tanrının yaratıcılığı üzerinde yükselen teorilere göre evrenin merkezi olarak insanların üzerinde yaşadığı dünya fikri hakimdi. Tüm dinler bu fikirden hareket ederler. Tanrı insanı yaratırken evrenin merkezinde ve insanların üzerinde yaşayacağı dünyayı da yaratmıştır. Halbuki bugünkü bilgimiz dünyanın evrenin ortasında olmadığını, geçtim evrenin ortasında olmaktan Samanyolu olarak bilinen galaksinin küçük bir parçasını oluşturan güneş sisteminde küçük bir gezegen olduğunu ortaya koymakta. Büyük patlama teorisi evrenin oluşum ve değişim süreçlerini izah etmekte, ve tabii ki sayılması gereken yıllar 5 bin yıl değil, milyarlarca yıl! O da sonsuzluğun bugün içinde bulunduğumuz zaman dilimiyle bağıntılı olarak!

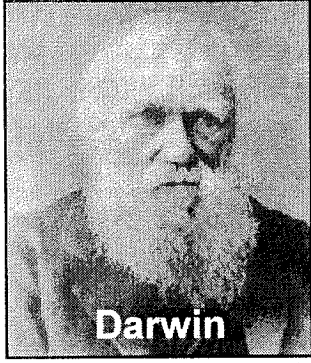
Katolik kilisesi tanrının yaratıcılığı konusunda eskiden Galilei'yi aforoz etti. Onun bilimini yasakladı, onu hapislere attı. Ondan önce gök kuşağının tanrısal iyiliğin ve varlığın belirtisi olarak tanrı tarafından yapıldığını, su tanelerinde, dolayısıyla yağmurda ışığın kırılma ve yansımalarının ürünü olduğunu ortaya koyduğu için kendi rahiplerinden birini hapishanelerde çürütmüştü. Ve de bunlar hapishanelerde çürümeye rağmen şanslı olanlardı. Çünkü pek çok bilim adamı tabiatın izahı çabaları nedeniyle öldürülmüşlerdi!

Sene 1992'de Galilei'ye karşı hatalı davrandıklarını kabullenmiş Katolik kilisesi. Niye mi? Bugünkü şartlarda bilimin ortaya koyduklarına itiraz edebilmek, maddenin sonsuz hareket ve değişimi, bu süreç içinde canlıların ortaya çıkışı, bu canlılar arasında düşünme, kavrama yeteneğine sahip insanların ortaya çıkışı, bunların toplumsal tarih ve geleceklerinin, bunların mantık bilimlerinin bugünkü taleplerinin yerine getirilmesini önlemek için. Yaratıcılık teorisini savunabilmek için. Kendisi bir mülk sahibi kesim olan kilise, mülk sahibi sınıfların, tamamen gericileşmiş olan bu burjuva sınıfların varlığını koruyabilmek için işçilerin gerçekleri öğrenmesini önleme görevini yerine getirmektedir.

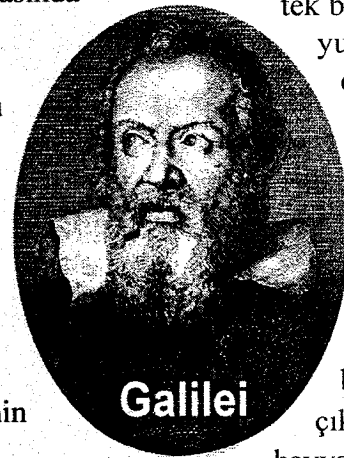
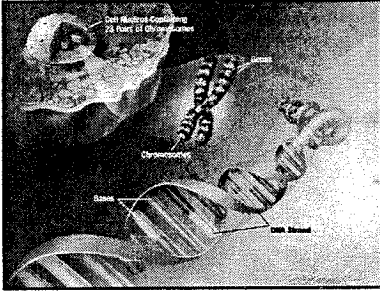
Şimdi hayvanlardan ayrılan insanların tüm dünyaya yayılmasına, insanların ilk olarak nerede oluştuklarına ve ne renkte olduklarına bakalım. Bu olayı tek tek bireylerin ana karnındaki yumurta halinden doğumuna kadar ki olaylarla karşılaştırarak ilerleyelim.

Görelim bakalım bir bireyin yumurta halinde doğuma (ana karnına bağlılığından birey olarak ortaya çıkışına), insanlığın da hayvanlık alemiyle bağıntılı halinden, sınıfları yok ederek insanlığına ulaşmasına giden yollarda paralellikler ve diyalektik var mı?

Devam edecek.

Darwin

Galilei

Londra Mektubu

Elif Kara

Kongo'yu Kim
Kurtarabilir

"IMF Kongo Demokratik Cumhuriyeti'ne 22 milyon sterlin yardım verecek." Bu ifade verilecek ülke ismi ve para miktarı farklı olarak çok kez duyduğumuz veya okuduğumuz bir açıklamadır. Duyanı veya okuyanı ilk etapta "aşkolsun IMF'ye ne kadar yardımsever bir kuruluş" dedirtecek cinsten! Ancak durum hiç de öyle değil bildiğiniz gibi. IMF bir ülkeye "para yardımı" yaptı mı o ülke işçi ve emekçileri, tekrardan, sadece kendi burjuvalarını memnun etmek değil diğer dünya burjuvalarını da memnun etmek zorunlu görevi ile görevlendirilirler!

Kongo Demokratik Cumhuriyeti (DR Kongo)

Bir Orta Afrika ülkesidir. Ruganda, Uganda, Orta Afrika Cumhuriyeti, Burundi, Kongo cumhuriyeti, Angola, Zambiya ve Sudan ile sınırları vardır.

Güney bölgesi olan Katanga bölgesi dünyanın en çok kobalt, kalay, elmas, uranyum, radyum, ve çinko madenlerine sahiptir. Kuzeydoğu bölgesi ise daha çok altın madenine sahiptir.

17'nci yüzyıl başlarında Luba ve Lunda kabileleri tarafından kontrol ediliyordu. 19'ncü yüzyılda Tanzaniya hükümlerine girdi. 1891'de ise bugünkü Kongo'nun kapladığı alan Belçika kralı Leonard II'nin şahsi malı haline getirildi adı da

Kongo Hür Devleti kondu. Bu topraklarda 1877-1908 yılları arasında yaklaşık 33 milyon Afrikalı katledildi.

Leonard II tarafından Katanga bölgesinde kauçuk ve fildişi firması kuruldu.

Diğer taraftan emperyalizmin bir numaralı savunucularından, Afrika için gayesini "haritayı (Britanya) kırmızıya boyamak" olarak açıklayan, Afrika'nın zenginlikleri ile zamanında dünyanın en zengin adamı olan İngiliz Cecil Rhodes'un - Rodezya'nın isim babası- da Katanga'da Britanya Grubu adıyla şirketleri vardı.

Bu iki firmanın birleşmesiyle 1906'da UMHK (Union Minière du Haunt Katanga) maden tröstü kurulur. UMHK paralı askerler vasıtasıyla yerli halk üzerinde her türlü baskı ve zulmü uygulayarak zenginliklerine zenginlik katmayı başardı.

1908'den 1960'a kadar Kongo Belçika kolonisi olarak kalır. 1960'da Belçika Kongo liderleriyle anlaşmaya vararak Kongo'ya 'bağımsızlığını' verir. Bu dönemde de emperyalistler ülkeyi kaşımaya devam ederler. Ülkedeki zengin maden yataklarının egemenliğinin tekrardan paylaşımı için ülke halkı birbirine kırdırılır. 1965'de Motubu ABD yardımıyla iktidarı ele alır. 32 senelik Mobutu rejimi döneminde Mobutu'nun İsviçre bankalarında hesabı ülke bütçesindeki açığa eşit bir düzeye gelir.

32 yıl sonra Mobutu Ruganda'nın da yardımıyla iktidardan uzaklaştırıldığında, 1997'de ülke halkı enkaz altında kalmıştı.

Daha sonra Ruganda ile başlayan savaş, 3 milyon kişinin katledilmesiyle, 2001 yılında bir uzlaşmayla son buldu. Koalisyon ortaklığı şeklinde kurulan hükümet 2006'da seçime gidileceğini açıkladı.

Eğitimin Kilise ve UNICEF aracılığıyla örgütlenmeye çalışıldığı Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nde işçilerin hiçbir sendikal hakları yoktur. Kongo köylüleri örgütlenip ortak hareket

etmeye çalıştığında kılıştan geçiriliyor. Diğer bir çok Afrika ülkesinde olduğu gibi hükümet tasvibi ile kurulabilecek sendikaların greve gitme hakları olamaz.

HIV/AIDS'in korkunç bir şekilde can aldığı Kongo'da dünyanın çeşitli ülkelerinden oluşan 'gönüllüler' bolca bulunmaktadır. Bu gönüllüler metropol ülkelerden Kongo'ya gelen ve para karşılığı askeri eylemler yapan kişilerden oluşur. Bunların yanında Kongo halkını dine bağlamak amacıyla kiliselerin gönderdiği gönüllüler de bolca vardır. Bunlara ek ülkede 'barışı koruma' görevi ile de 17 bin BM askeri vardır.

Son 60 senede dünyanın hiç bir yerinde görülmemiş miktarda ölümlerin ve de zengin maden kaynaklarının olduğu ülke olarak bildirilen DR Kongo da emperyalizmin korkunç zalimliğine açık bir örnek teşkil etmektedir.

Her ne pahasına olursa olsun iktidara giden yolda işçilerin, köylülerin de yanına alarak toplu sendikal ve siyasi mücadele için bayrak açmalarından başka kurtuluşlarının mümkün olmadığını bariz bir şekilde, 1871-2006 Kongo tarihinde, bir kez daha görmekteyiz.

Emperyalist tekellerin çıkarlarının uyduğu dönemlerde uygulanan çözüm ona barışların devam etmesi için temennide bulunmak ölü gözünden yaş beklemekle birdir. Kaldı ki bunların 'barış' dönemlerinde de -silahsız olarak yaptıkları- kendi aralarındaki mücadeleler ve işçi ve köylülere karşı uyguladıkları sömürü hiç bir şekilde insancıl değildir. Bu dönemlerde de mesela Kongo'da ayda 38 bin kişi doğru dürüst beslenememe, hastalık, iş kazaları vb yüzünden ölmektedir.

Başka yolu yok; burjuvazinin ve büyük toprak sahiplerinin ellerinden iktidarı almaktan geçen kurtuluş için işçi sınıfı önderliğinde burjuvalar tarafından tüm sömürülenlerin, ezilenlerin emperyalizme karşı birlikte mücadelesi şarttır.

New York Metro Grevi: Amerikan İşçilerine Yeni Saldırıların Göstergesi

Geçtiğimiz Aralık ayında 33.700 New York Metro ve Otobüs çalışanları greve giderek şehirde hayatı felce uğratmıştı. Demokrasi ve özgürlükten söz eden ABD emperyalist rejimi greve giden işçilere misilleme olarak sorumlu sendikayı günde 1 milyon dolar para cezasına çarptırdı. New York Metro ve Otobüs şirketi çalışanları işverenin özellikle yeni alınacak işçilere yapılacak kısıtlamaları reddederek greve gitmişti. İşverenin işçilere saldırısı çok yönlüydü. İşçilerin ücretine artış yapmak istemiyordu. İşçilerin sağlık sigortasına işveren katkısını kısıtlamak istiyordu. Mücadelenin yükseldiği o dönemde işçilerin sendikalarının para cezası almasını dahi göze alması dikkat çekiciydi. Bu mücadelenin sonunda sendika ve işveren arasında varılan anlaşma çerçevesinde 37 aylık bir sözleşme ortaya çıktı. New York Metro ve Otobüs çalışanları ilk yıl yüzde 3, ikinci yıl yüzde 4 ve üçüncü yıl yüzde 3.5'luk bir ücret artışını kabul etmişlerdi. 1 milyar dolar kârın üstüne oturan New York Metropolitan Transportation Authority (İşveren) işçilerin ücret artışlarına kısıtlama getirirken

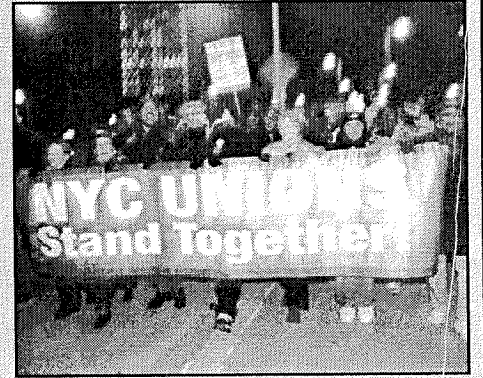
işçilerin işveren sağlık sigortası katkılarını mevcut şekli ile korumak zorunda kaldı. Ancak bu varılan anlaşma sayesinde İşveren az da olsa işçilerin gerçek ücretlerinde azaltmaya doğru harekete geçti. ABD'de enflasyon yüzde 3'ün altında seyredebilir ancak New York'un pahalı bir yer olduğu dikkate alındığında ve fiyatların daha yüksek olduğu bilindiği halde mevcut 37 aylık sözleşme işçilerin gelirlerinde bir azaltmayı simgeliyor. Dikkate değer bir başka veri de New York'daki hayat pahalılığının diğer şehirlere oranla yüzde 30 daha fazla olması... Bu yüzde 30'un içerisinde ev kiralari, elektrik, su ve temel gıda maddeleri de vardır. İşveren bir yandan işçilerin ücret artışlarını kısarken diğer yandan işçilerin ve ailelerinin sağlık sigortalarına katkıları da sıfırlamak istiyor. Bu durum işçilerin reel ücretlerinde büyük bir azalmayı da beraberinde getiriyor. Ancak bu eylem sayesinde işveren sağlık sigortasının büyük bir bölümünü ödemek zorunda kalıyor.

İlk bakışta işçilerin bu eyleminin ücret artışı konusunda başarısız olduğu görülebilir. Sermayenin mahkeme aracılığıyla işçilerin

grevini kırma girişimi yapmasına karşın işçiler bu mücadeleyi yürütmemiş olsalardı kayıpları kat kat daha fazla olacaktı. İşçiler kısmi bir başarı sağladılar. Ancak bu başarı geçici bir başarı olarak önümüzde duruyor.

New York Metro ve Otobüs çalışanlarına karşı yapılan bu saldırı ABD'de çeşitli sektörlerde çalışan işçilere karşı yapılan saldırının bir parçasıdır. Kasım ayında Chrysler şirketi çalışanları buna benzer bir saldırıyla karşı karşıya kalmışlardı. ABD tekelleri azami kârlarını daha da artırmak için bu yeni yonteme, sağlık sigortası katkılarını kısarak ve emeklilik yaşını artırarak, başvuruyorlar. New York Metro işçilerinin mücadelesi sonucunda ortaya çıkan sonuç tüm Amerika'da emsal teşkil edecektir.

Bu sorun sadece ABD'ye özgü mü? Avrupa Birliği üyesi ülkelerde de rejimler emeklilik yaşını artırarak hatta işçilerin emeklilik payı katkılarını yutarak yeni bir saldırıyı devreye koydular. Dolayısıyla sermayenin bu saldırısı karşısında ya savunma tipi bir mücadele metodu geliştirilecek ya da siyasi iktidarı ele geçirme hedefi günün

sloganı olacak. Biz ikincisinin merkeze konmasını savunma mücadelenin buna endekslenmesinin şart olduğunu bir kere daha vurguluyoruz.

AB üyesi olan Kıbrıs'ta (kuzeyi resmen AB üyesi olmasa da) AB emperyalistlerinin bu saldırılarına karşı emperyalist zinciri koparmayı mücadelenin merkezine koymak zorundayız. Bu mücadele kaçınılmaz olarak çok yönlü sorunlara da çözüm getirecektir. Kıbrıs'ta kangren olmuş Kıbrıs sorunu anti-emperyalist bir iktidar sayesinde son bulacak, Kıbrıs'ın tam bağımsızlığı elde edilmiş olacak, emperyalist tekellerin Kıbrıs'ta tahakkümü son bulacak, emperyalistlerin işçilere ve tüm çalışanlara karşı giriştiği bu yeni saldırılar da mezara gömülecektir.

Uluçay'ın Yeni Kahramanının Deniz Düşü

"Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" filminin başarılarının ardından yeni filmi ve romanı üzerinde çalışan Uluçay, filminde hiç deniz görmemiş bir çobanı, romanında da oyuncularla didişen yönetmeni anlatacak. Uluçay'ın aklında, Arman ve Ar'la çalışmak var.

"Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" adlı ilk uzun metraj filmiyle özgün bir sinema dili yaratan Ahmet Uluçay, yeni filminde ünlülerle çalışacağını söylüyor.

Uluçay'a filmlerinin ana mekanı, yaşadığı yer olan Kütahya'nın Tavşanlı ilçesi Tepecik köyü'nde ulaşıyoruz.

Yönetmen, "Karpuz Kabuğu'ndan Gemiler Yapmak" filminin başarısının ardından hazırlandığı yeni filmi "Bozkırda Deniz Kabuğu"nu anlatıyor.

"Oyuncular üzerinde çalışıyorum. Bu kez ir iki tanınmış oyuncum olacak. Filmimin mekanı yine köyüm ve çevresi olacak. Bu kez, hep denizi düşleyen bir çobanın öyküsünü anlatacağım. Filminin konusu 1960'lı yıllarda geçecek" diyor

Uluçay, "'Bozkırda Deniz Kabuğu' filmimde anlatacağım öykü bir çobana ait. Bir çoban düşünün, her gün geçen bir treni izliyor. Dağların ötesini hiç görmemiş. Denizi görmemiş ve deniz üzerine düşler kuruyor" diye konuşuyor.

Uluçay, yine sıradan insanların, sıradan öykülerinden koca bir dünya kurmanın düşlerini kurarken, biz de "bir iki ünlü" dediği isimlerin kimler olacağını soruyoruz:

"Amatörlerde olacak. Figüranlar dahil 20 kadar oyuncum olacak. Aytaç Arman'ın bir köy öğretmenini oynaması söz konusu. Belki Müjde Ar da olabilir. Kesin değil."

Bir yandan filmiyle ilgili hazırlıklar, diğer yandan yazmakta olduğu roman Uluçay'ın tüm zamanını dolduruyor.

"Küller ve Kemikler", adlı bir roman üzerinde çalıştığını söyleyen Uluçay, senaryo yazarken oyuncularıyla didişen bir yönetmenin hikayesini anlattığını açıklarken, yine sinemadan uzaklaşmadığının ipuçlarını veriyor.

2006 yılının temmuz ayında motor demeye hazırlanan Ahmet Uluçay'ın, mekan ve oyuncu arayışı sürüyor.

Türkiye'de "İşçi Öyküleri" Yarışmasını Kadınlar Kazandı

Abdullah Baştürk'ün anısına düzenlenen "İşçi Öyküleri Yarışması"nın sonuçları belli oldu. Yarışmada, Ünüvar'ın "Mevsimlik İşçiler" adlı öyküsü birinci, Yener'in "Ocakçı Gözleri" adlı öyküsü ikinci, Başa'nın "Lena/Düş Hançeri" adlı öyküsü de üçüncü oldu.

Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası'nın (GENEL-İŞ) ve Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK) eski Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün anısına, Baştürk ailesi, Edebiyatçılar Derneği ve GENEL-İŞ'in birlikte düzenlediği "İşçi Öyküleri Yarışması"nın sonuçları belli oldu.

"İşçi Öyküleri Yarışması"nda Zehra Ünüvar, Mavisel Yener ve Emine Başa ödül aldı.

Bu yıl üçüncüsü düzenlenen yarışmaya 118 öykücü, toplam 184 öyküyle katıldı. Adnan Özyalçın, Vecihi Timuroğlu, Necati Tosuner, Tuncer Uçarol ve Ahmet Yıldız'dan oluşan seçici Kurul; Zehra Ünüvar'ın "Mevsimlik İşçiler" adlı öyküsünü birinciliğe değer buldu.

İşçi öyküsü nasıl olmalı, tartışması

Ankara Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası Toplantı Salonu'nda 27 Aralık'ta yapılan ödül

töreni, "İşçi öyküsü nasıl olmalı" tartışmaları eşliğinde gerçekleşti.

Ahmet Soner'in hazırladığı Baştürk'ün hayatını anlatan sinevizyon gösterimi ile başlayan törende, Sadun Aren, Mahmut Seren ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi birer konuşma yaptı.

Jüri üyesi Vecihi Timuroğlu, sanatsal öykünün, yazarın, toplumu algıladıktan sonra yaşamı anlaması ile olabileceğini belirterek, "Öykü buysa, işçi nedir? İşçi emeğini ücret karşılığında satan, bir taraftan ürettiği artı değere el konan kişidir. Böyle bir tek öyküye rastlamadım" dedi.

Timuroğlu, eğer işçide bir öykü varsa, işçi öyküsü olduğunu belirterek, "Genellikle böyle bir dışlamaya sahibiz. Yazılarda işçiler, genelde iş kazalarına uğruyor, sigortası olmadığı için patron ona kazık atıyor. Bunlar işçi öyküsü olmamalı. Yaşamını, düşüncelerini, eylemini etkinliklerini anlatan bir bütünlük içinde, üretim sürecinde anlatılırsa işçi öyküsü olur" diye konuştu.

Cengizkan: Sınıftan yana tavır

Edebiyatçılar Derneği Genel Başkanı Gökhan Cengizhan ise

Timuroğlu'na katılmadığını belirterek, işçi öyküleri yarışmasının giderek nitelik kazandığını söyledi.

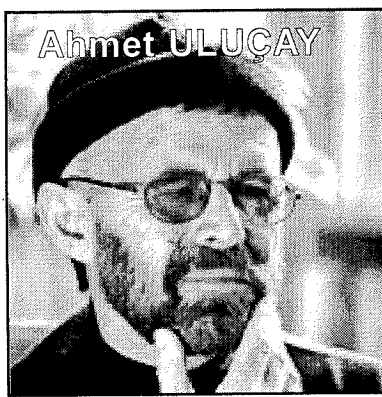
Bu öykülerin, toplumsal tarafları ve okura ne tür politik tavır sergileyeceklerini gösteren özellikleri olduğunu dile getiren Cengizhan, "Kuşkusuz 25-30 yıl öncesiyle özdeşleştirilemez; ancak sınıftan yana tavır vardır" dedi.

"Mevsimlik İşçiler" adlı öyküsüyle birincilik alan Zehra Ünüvar, "köy kökenli" olduğunu belirtti. Ünüvar, son yıllarda, işçinin, esnafın, köylünün edebiyatta konu olamadığını söyledi.

"Ocakçı Gözleri" adlı öyküsüyle ikincilik ödülünü alan Mavisel Yener ise Timuroğlu'na katılmadığını söyleyerek, "İşçi öyküsü, masa başında oturup ilham beklenerek yazılmaz. Ben işçilerin çevresindekilerle görüşüyorum, olayları araştırıyorum" dedi.

Jüri üyelerine de plaket verilen törende, konuşmasının ardından salonu terk eden Vecihi Timuroğlu plaketini almadı.

Yazar Özyalçın'dan sonra Timuroğlu'nun da ödüllere ilgili eleştiride bulunması, "İşçi Öyküleri"yle ilgili edebiyat çevrelerinde yeni bir tartışma yarattı.

Ahmet ULUÇAY

EMEĞİN RESMİ

Sosyopolitik Kuru Temizleme

Aydın Adamoğlu

Yabancı antı ezbere söyledi bir çocuk okul girişi, yabancı bir bayrağın altında.

Yabancı bir tarihin zaferini ezbere anlattı karatahtada, kendi tarihini bilmeden.

Büyük adam olacağı belliydi. 'Belki de cumhurbaşkanı' diyecekti psikopat öğretmeni.

Ve dünyanın en lâçka iliklerini taşıyan, ülkemin ceketlerinden giyecekti sırtına büyüdüğünde.

Militarizimden, güvelerin dokunmaya korktuğu, dünyanın en fazla yabancı marşını dinleyen ve dünyanın en fazla 'saygı duruşu'na katılan o ceketlerinden.

Hani, iktidarsız ve sarkık sarkık düğmeleri sallanan önünde.

Kuru temizleyici şöyle bir baktı. Yağlı ense yakasından ve 'gizli ödenek' kaşığından doyumsuz ağızlara tikanırken düşen damla damla artıklardan kimin olduğu belliydi. Yalnız dirsekler dokuma tezgâhından çıkmış gibi yepyenyidi. Sıfır kilometre.

Onu, işbirlikçiler ve yalakalar kazanına attı. Altaki musluktan akanla sabunculuğa başlayacaktı yakında. Sıcaklık 120 derece.

SOSYALİZM Mİ KAPİTALİZM Mİ?!

6 Ocak tarihli YeniDüzen gazetesini okuyanlar, Sami Özuslu kardeşimizin sosyalizmi ve de kapitalizmi "usandırmak" amacıyla yazdığı mühim yazıyı farketmişlerdir sanıyoruz.

Yazıya genel bir girişle başlayan Özuslu, toplumların tarihi sınıfların tarihidir diyerekten son derece Marksist bir tahlilde bulunuyor ve yazısına Marksist bir izlenim kazandırmaya çalışıyor. Ancak yazının içeriğine baktığımızda özün, kapitalizmin yıkılmaması, ehlileştirilmesi, çeşitli iyileştirmelerle devamının sağlanması olduğu açıkça ortaya çıkıyor.

Nasıl mı?

Özuslu bunu sağlamak için öncelikle sosyalizmin artık yıkılmış, teoride olup da pratikte uygulanamayacak bir dünya görüşü olduğunu kanıtlamak için kolları sıvıyor.

Diyor ki;

"Sosyalizm ve onun en ileri aşaması olarak kabul edilen komünizmde, sınıfların ortadan kalkacağı öngörülüyordu. Ancak dünyanın farklı ülkelerinde yaşanan sosyalist pratikler, teoriye uymadı. Sınıflar yok edilemediği gibi başka toplumsal gruplar da ortaya çıktı bu süreçte..."

Sovyetler Birliği'nin sistem olarak pes etmesi ve SSCB'yi oluşturan ülkelerin dağılmasından sonraki dönem, solcular için hiç de kolay olmadı. İdeal olarak seçilen yapı teslim bayrağını çekmişti çünkü ve göndere çekilen bayrağın üzerinde "kapitalizm" yazıyordu."

Burada Özuslu kardeşimiz teori ile pratik arasında bir uyumsuzluk keşfediyor.

Sosyalizm ve onun en ileri aşaması olarak kabul edilen komünizmde sınıfların kaldırılacağı öngörülmesine rağmen bunun yapılamadığını belirtiyor.

Özuslu kardeşimiz bilmiyorsa, biz belirtelim, sosyalizm süreci, proletaryanın diktatörlüğü sürecini içerir.

Bu süreçte amaç, eski sınıfların yaşamın tüm alanında tasfiyesidir. Bu gerçekleşmediği takdirde, ülkenin komünizme yürümesi imkansızlaşır.

Eski sınıfların tasfiye edilmesinden ne anlıyoruz?

Öncelikle üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son verilmesini anlıyoruz.

Başka?

Küçük burjuva üretim tarzının süreç içinde terkedilmesini anlıyoruz, çünkü küçük burjuva

üretim tarzı, burjuva doğurmak zorundadır ve bu engellenmelidir. Başka?

Eski sınıfların tüm üstyapı kurumlarının tasfiyesini anlıyoruz. Yeni tipte insanın oluşmasını anlıyoruz.

Peki Özuslu kardeşimizin teori ile pratiğin birbiriyle uyuşmadığı tespiti ne kadar doğrudur?

Sovyetler Birliği'nde 1936'larla beraber sömürücü sınıfların tamamı tasfiye edilmişti.

Yukarda belirttiğimiz hususlar gerçekleştirilmiş ve Kongre kararlarıyla da bu tespit edilmiş, yeni bir döneme geçildiğinin ilanı gerçekleşmişti.

Özuslu kardeşimizin sınıfların ortadan kaldırılmasından ne anladığı yazısına binaen muamma olarak görünmektedir.

Stalin'in ölümünden sonra, iktidara gelen Özuslu'nun kardeşleri sayesinde ülke süreç içinde geriye dönüşe doğru yol almaya başladı. Ve 90'larla birlikte Sovyetler yıkıldı.

Ancak bu durum, Sovyetler Birliği'nde 1936'larla birlikte sömürücü sınıfların ortadan kaldırıldığı, bunun başarıldığı gerçeğini gözardı edemez.

Özuslu burada tarihsel dönemleri birbirine karıştırarak, yenilgiyi bir bütün olarak Marksizm-Leninizm'e yıkmaktadır.

90'larla birlikte yıkılanın sosyalizm değil, revizyonizm olduğunu bile bile gizlemektedir.

Anlaşılan Özuslu'nun yazısında belirttiği "Sovyetler'in yıkılmasından sonraki sürecin solcular için hiç de kolay olmadığı" arkadaşın kendi yazısında farkediliyor.

Anlaşılan Sovyetler'in yıkılışı Özuslu için de hiç de kolay olmamış...

Çünkü Özuslu'nun ideal yapı diyerek tasvir ettiği revizyonizmin yıkılışını Marksizm'in yıkılışına indirgemek isteyen anlayış bunu koşullandırıyor!

Özuslu, sosyalist sistemi "işlemedi ve çöktü" diyerek bir kenara atmamak gerektiğini, onu yeniden anlamaya çalışmak gerektiğini söylüyor!

Bakalım Özuslu sosyalizmi nasıl yeniden anlamış...

Arkadaşın sosyalizmi tanımlaması şu şekilde "Biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar!..."

Bir bakıma doğru bir tespit ama Özuslu'ya göre birilerinin yeyip diğerlerinin bakmaması için gereken sistem çoktan çöktü! Zaten varolan pratik de, "sınıfları ortadan kaldıramadı!"

"Herkesin insanca yaşayabildiği, kulun kula köle olmadığı, mutluluk içinde bir ülke ve bir dünya"yı

sosyalizmi deneyen ülkeler

insanlarına veremediler!

Peki bu aşamadan sonra ne yapmalı?

Özuslu'dan dinleyelim;

"Sosyalizm sistem olarak çökmüş olsa da, sosyalist idealler dünyadaki siyasi akımları ve elbette halkları derinden etkiledi. Birçok kapitalist ülke kapitalizmin vahşi yönlerini rötuşladı, sosyal adaleti yaygınlaştırdı, sağlık ve eğitim gibi temel hizmetleri sosyalize etti. Özellikle Kuzey Avrupa ülkelerinde 'sosyal devlet' anlayışının imrenilecek düzeyde olduğu biliniyor."

Arkadaşımıza göre sosyalizmin kapitalistlere bıraktığı olumlu bir miras var.

O da sosyal adalet duygusu!

Kapitalistler, arkadaşımıza göre halkına daha iyi bir yaşam verebilmek için sosyal adaleti yaygınlaştırıyor, sağlık ve eğitim gibi temel hizmetleri sosyalize ediyor!

Arkadaşımız bize sosyalizm yerine "rötuşlanmış" bir kapitalizmi vaad ediyor!

Yani sosyalizmin insanlara verememiş olduğu insanın insanca, mutlu, köle olmadan yaşayabildiği sistem olarak kapitalizmi önümüze sunuyor.

Bu yemek, bayatlamış bir yemektir ve insanlığa zararlıdır.

Özuslu'nun sosyalizmin insanlara veremediğini iddia ettiği hususların tamamını kapitalizm insanların elinden almıştır.

Kapitalizmi vahşi ya da evcil diye ayırmalara tabi tutmak ve 90'lardan sonra emperyalizmin cicileştiği imajını yaratmak amaçlı olan bu nutukları, işçi sınıfının geçici bir dönem için aldığı yenilgiden başı dönen solcularımız çok söylediler, ve söylemeye de devam ediyorlar. Bugün AB ülkelerinde işsizlik hızla artıyor.

Bugün AB ülkelerindeki -mücadelelerle kazanılmış olan- sosyal haklara saldırılar son sürat devam ediyor.

Eğitim ve sağlığın sosyalize edilmesinden bahsediliyor ancak, eğitim ve sağlığın özelleştirilmesi meselesine hiç değinilmiyor.

Kapitalizmin kutsandığı bu yazıda Özuslu ne yazık ki sapla samanı birbirine karıştırıyor ya da karıştırmamız gerektiğini salık veriyor.

Gerçekleri gizleyerek siyaset yapılırsa, yakında Özuslu AB'deki kapitalizmin aslında kapitalizm değil, "yeni sosyalizm" olduğunu bile iddia edebilir.

Aslında işin en can alıcı noktası, CTP politikalarının kutsanması kısmı!

Özuslu sosyalizme diz boyu

küfürden sonra, kapitalizmi de bir

güzel yıkayıp "temizledikten"

sonra, dönüyor ve CTP

hükümetinin "Tek sosyal güvenlik"

politikasının doğruluğunu

kanıtlamaya çalışıyor.

Kapitalizm koşullarında sosyal

güvenlikten bahsedilemeyeceği

gerçeğini atlıyor.

Çeşitli sosyal haklara sahip olursa

da, kapitalistlerin gün gele bunları

budayacağını da söylemekten

çekiniyor.

Güvenlik meselesinin, tehlikenin

olduğu yerler için sözkonusu

olduğu basit gerçeğini bile

aklımıza getirsek, kapitalizmin

sosyal haklara tehlikeler getirdiği

sonucuna varmamız çok da zor

değil aslında!

CTP'nin sosyalizmin problemlerini

gayet iyi çözmüş, kapitalizmi

yıkmadan da insanları güvenlikte,

huzurlu, mutlu ve eşit bir şekilde

yaşatabileceğinin gizli

propagandasını yapan Özuslu'nun

yazısı, bu bakımdan eleştirilmeyi

hak ediyor!

Özuslu ve partisi eğer "birinin yiyip

diğerinin bakmamasını" istiyorsa,

yiyeceklerin iktidarına son vermek

gerektiğini bilmesi gerekir.

Emperyalist TC ile imzaladıkları

ekonomik paketler ile ülke

emekçilerini yıkıma sürüklemenin

adı sosyal güvenlik ya da

mutluluk, eşitlik vs. olamaz.

Ülkede inanılmaz bir hızla

özelleştirmelere devam

edilmesinin adı, işsizliğe çare,

demokrasi, çalışanların haklarının

korunması olamaz!

Ülkede üniversite eğitim

sektöründe tamamen paralı

sistemin hakim olmasının adı,

ekonomik gelişme, kalkınma ve de

eğitimin sosyalizasyonu olamaz!

Bu ülkede evet, birileri yiyor,

diğerleri bakıyor!

Bunu ortadan kaldırmanın yolu da

yiyecekleri yiyemeyecek hale

getirmek ve yemeği adil bir şekilde

paylaştırmak!

Bu bakımdan da artık çökmüş

olduğuna inandıkları sosyalizmden

başka, Marksizm'den başka bir

alternatif uydurmaları çok zor

görünüyor.

Uydursalar da, ehlileştirilmiş,

şirinleştirilmiş, makyajlanmış

kapitalizmi savunma türünden

çarelere başvurulmaya çalışılıyor!

İnsanlığın mutluluğu, özgürlüğü,

refahı öykündüğünüz kapitalizmde

değil, saldırdığınız ve zarar

vermeye devam ettiğiniz

sosyalizmedir!

Park a

Ziya Çelik

ELEŞTİRİYORUZ VE ELEŞTİRİLMEK İSTİYORUZ

Geçtiğimiz günlerde Nazım Beratlı'nın Yenidüzen'deki köşesinde farklı siyasi yapıları eleştirmekle ilgili bir yazı yayınlandı. Bakınız yazıda neler neler var;

"CTP'nin 35. Kuruluş Yıldönümü gecesinde, eski dostlardan önemli birisi, "Bu yoldaşları dövme bu kadar" dedi... "Barışı gene bunlarla bulmayacak mıyız?"

Barışı onlarla bulmak istediğimiz, doğru... Ne var ki, yanlışın üstüne doğru bina edilemez."

"Eleştireceğiz...Ama hakaret etmeyeceğiz! Eğer halâ "yoldaş" isek, buna katlanmaları, bizi anlamaya çalışmaları lâzım! Nasıl biz onları anlamaya çalışıyorsak..."

4 Ocak'ta da Erdoğan Baybars'ın Afrika gazetesindeki köşesinde "eleştirince güceniyorlar" başlıklı bir yazısı basıldı.

Bu iki yazı esasında birbirini tutan yazılardı.

Aynı şekilde Baybars da meseleye aşağı yukarı böyle bakıyor.

Mesela diyor ki;

"Eleştirmeyeceksin, tek laf etmeyeceksin, sadece alkışlayacaksın bunları. İşlerine geldiği gibi yorumlayacaksın yaptıklarını, söylediklerini"

"Sen bir laf etmişsin, ben de söylediklerini kafama göre yorumlamışım. Senin söylediğin, yaptığın ortada... Benim yazdığım çizdiğim ortada. Varsın okuyucu karar versin"

Bu sözlerin altına imzanızı atar mısınız?

Ben büyük oranda atarım.

Farklı siyasi yapılar, birbirlerini eleştirmek zorundadırlar.

Eleştiri, gelişmek için olmazsa olmazlardan birisidir. Bir siyaset, X meseleye farklı bakıyor, diğer siyaset daha farklı bakıyor olabilir.

Ve her siyaset kendi doğruları oranında karşıdakinin siyasetine, stratejisine, taktiklerine vs. eleştiriler getirmek zorundadır.

Bu eleştiri, hem eleştiren siyasetin kendi siyasetini tekrardan gözden geçirmesine, eğrilerini, doğrularını tartmasına yardımcı olacak, hem de eleştirilen siyasetin doğrularını, yanlışlarını bulmasını sağlayacaktır.

Hele de yapılan eleştirilerden verim alınır ve eleştirilen yapı ilerici olmakta, sınıfın çıkarlarını savunmakta dürüstse, iyi niyetliyse ve de bu temelde kendini düzeltirse, yanlışlarından arınırsa, tabir yerindeyse o eleştiri "tadından yenmez".

Ben eleştiri ve özeleştiri meselesine bu şekilde bakıyorum.

Bizim siyasetimiz, kendine diğer sol diyen siyasetlerden farklıdır.

Farklı olmasaydı ayrı bir siyaset olarak kendisini ifade etme ihtiyacı hissetmezdi.

Ve bu gerçekliği en sıradan insan bile anlayabilir! Kıbrıs'taki çeşitli sol yapılar, kendilerini eleştirdiğimiz için bize darılıyorlar, güceniyorlar, kızıyorlar.

"Böyle eleştiri olmaz, yapıcı değil, laf ola eleştiri yapıyorsunuz, kuru muhalefet sizinkisi" türünden karşı eleştirilerle, eleştirdiğimiz noktaların üstünü gizlemeye çalışıyorlar.

Bunların başında da CTP siyaseti ile Afrika siyaseti geliyor.

Stratejik duruş bakımından düşman kardeşler olarak niteleyebileceğimiz bu iki teşkilat, KSG-KSP'nin

kendilerine yaptığı eleştirilerden son derece rahatsız oluyor.

En önemlisi de "Birleşik Cephe diyorsunuz ama bizi eleştiriyorsunuz, nasıl birleşeceğiz" kabilinden saldırıya da geçiyorlar.

Halbuki bunu söylerken bile kendilerinin bizi eleştirdiklerinin farkında olamıyorlar (mı?).

Alıntı yaptığım iki yazı bana göre son derece önemli tespitler içermektedir.

Eleştiren kesim kendileri olduklarında ve buna sözde karşı çıkışlarla tavır geliştirildiğinde bunu gazete sütunlarına yansıtmak ihtiyacı hisseden ve eleştiren arkadaşlarımız, bu yazılarının arkasında durmak zorundadırlar.

Bu adada eleştirilmekten korkmayan, ve de hatta devamlı suretle eleştiri talebinde bulunan tek siyaset KSG-KSP siyasetidir.

Bunu her fırsatta belirttik, belirtmeye de devam edeceğiz.

Eğer, bu iki yazının sahipleri ve mensubu oldukları siyasetleri bu düşüncelerinde samimiyseler, bizleri eleştirirler, ve kendilerini eleştirdiğimizde de kızmaz, eleştirilere adam akıllı yanıt verirler.

Kendileri, eleştirdikleri yapı veya kişilerin tepkilerine bu derece kızıyorlarsa, eleştirenin zorunluluğundan bahsediyorlarsa, bizim yaptığımız eleştirileri dikkate almak ve kızmamak zorundadırlar.

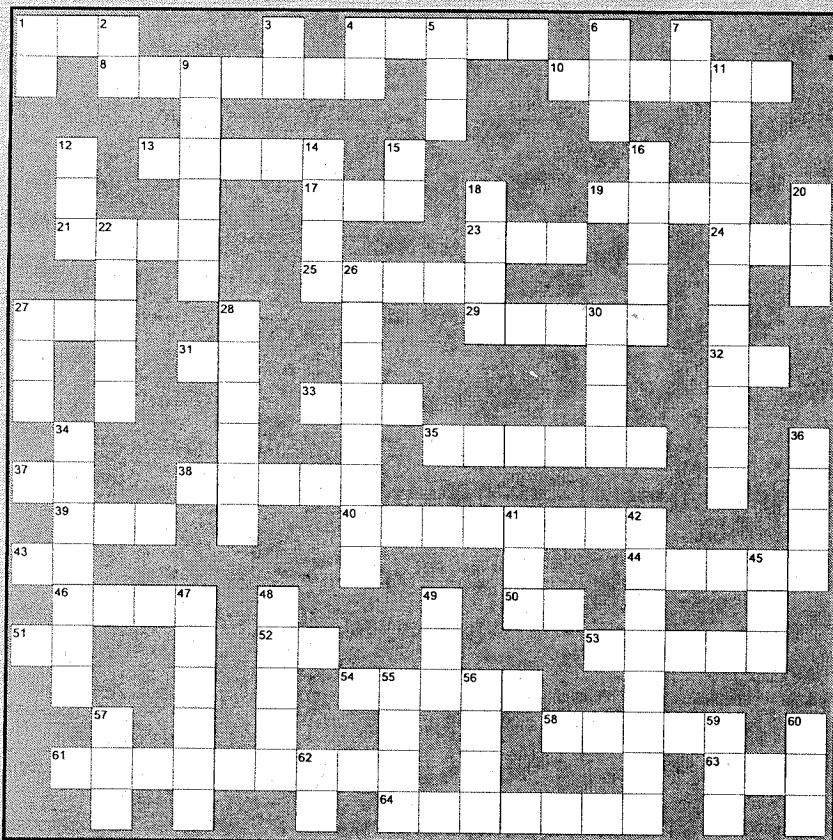
Yoksa eleştirdikleri kişilerin ya da kurumların durumuna düşerler ve düşüyorlar da...

Birleşmek için önce farklılıklar ortaya konmalıdır! Birlikte hareketin önünü eleştiri değil, eleştiriden kaçmak tıkar!

Ve de Beratlı'nın dediği gibi, yanlış üzerine bina inşa edilemez!

Görelim bakalım, kim eleştiri konusunda gerçekten samimiymiş...

Hay Allah gördünüz mü yine eleştirdim!!!

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. Kemiklerin toparlak ucu / Kutsal Hint metinlerinin baş ve sonlarında tekrarlanan mistik hece
2. Eski dilde değirmen./ Mersin ağacının diğer adı.
3. Borudan parça almakta kullanılan

bağlantı parçası

4. Adın durum eklerinden biri.
5. Kusma.
6. İstatistikte bir grupta en çok rastlanan değer.
7. İslâm ülkelerinde kullanılan tahıl ölçüsü./ Nazi hücum kıtası
9. Fazla su akıtımı, Akaçlama.

11. Düşük

12. Bir acıma sözcüğü.
14. Hazırlık çalışması, Ön çalışma.
15. Cüzi-Mahdut-Nebze-Zerre.
16. Aşışık.
18. Yay kırıışı.
20. Kısa, kalın değnek.
22. Sözü boş yere

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

1. Dar tentene, İnce dantel.
4. Har, Şevk.
8. Sarhoş'un konuşurken sözüne verdiği şive.
10. Petrol kuyusu açmakta kullanılan bir yöntem.
13. Oturum.
17. Nak-Gubar.
19. Bir tür çuval.
21. Obur, Çok yiyen.
23. Vasiyet etme.
24. Başına geldiği sözcüğe yeni

25. Reji, İnhisar, Monopol.
27. Ruh.
29. Matbaacılıkta satır açıklığı.
31. Çıplak vücut resmi.
32. Eski dilde dinlenme, istirahat
33. Sıcak suda haşlama.
35. Samanla karışık tahıl.
37. Ahırda hayvan yiyeceği konulan yer,
39. Sıcak suda haşlama.
41. Duvarda oyuk bölüm.
42. Ketebe.
45. Atasözü, Darbimesel, Vecize./ İddia, Tez, Teorem.
47. İki kulplu antik testi.
48. Rana, Sabih, Nik,

anlamını veren yabancı bir örnek.

25. Reji, İnhisar, Monopol.
27. Ruh.
29. Matbaacılıkta satır açıklığı.
31. Çıplak vücut resmi.
32. Eski dilde dinlenme, istirahat
33. Sıcak suda haşlama.
35. Samanla karışık tahıl.
37. Ahırda hayvan yiyeceği konulan yer,

- Ahu, Hesna, Keleş, Oflaz, Hut, Lâtif, Anık, Hoş.
49. Gözde canlılık.
55. Anlayış, Zekâ, Zeyrek.
56. Yirminci yüzyıl başında Vantrilok anlamında kullanılmış sözcük.
57. Acemi, Görgüsüz, Toy, Torlak.
- / Sık gözlü ağ.
59. Göne, Öl, Rutubet, Yaşlık.
60. Zırh cinsinden korunma aracı.
62. Eski Filistin'de bir kent

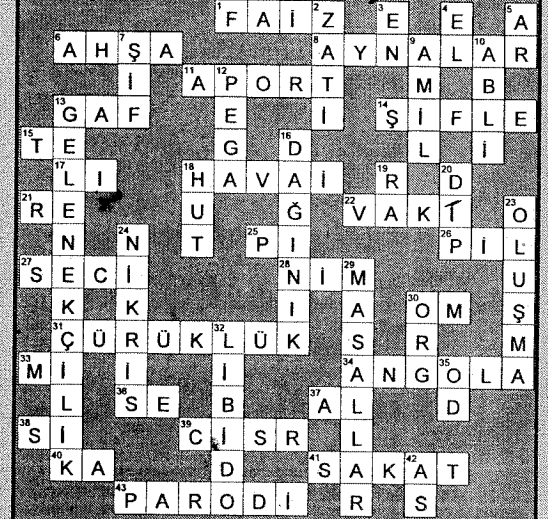
Yemlik./ Derviş selamı

38. Feraset.
39. Sağlam, Sert, Katı, Pek, Kunt.
40. Kesafet, Dansite.
43. Çok eski bir tarihi anlatırken kullanılan sözcük
44. Doğum yaşı geçmiş kadın.
46. "Ne güzel" anlamına gelen bir sözcük.
50. Antik bir Japon parası / Saka
- Türklerinin ünlü

destanı.

51. Japonya ve Çin'de oynanan bir satranç türü.
52. Valide, Ana, Anne, Ümm
53. Satir, Yergi, Taşlama.
54. Zorba hükümdar.
58. Mütebaki.
61. Tadil.
63. Verme, Ödeme, İfa.
64. İşsiz, İşe yaramaz, Haylaz.

Geçen Haftanın Çözümü

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Özker Özgür(4)

Sayı 185'den devam...

2-MUHALİFLERİYLE BİRLİKTE CEPHE İÇİN ÇALIŞMAK*

Anti-emperyalist birleşik cephe çalışması kaçınılmaz olarak bizleri Kıbrıs'ın geleceği açısından yanlış siyasetler savunan ve uygulayan kişi, parti ve örgütlerle yüz yüze getirmektedir.

Bizim bu temaslar sırasında kesin ve sürekli olan bir tavrımız vardır. O da şudur: tüm bu birey, parti ve örgütlere bizim Birleşik Cephe programımızın mevcudiyetini ve Kıbrıs'ın geleceğinin ancak bu programın zaferi için çalışılırsa güvence altına alınabileceğini bildirmek. Onları bu program hakkında bilgilendirmek. Onlardan bu programımıza karşı tavrı takınmalarını istemek.

Bu birey, parti ve örgütlerden bazıları bizim programımıza karşı tavrı takınacaklardır. Bunlar görüşlerimize karşı düşmanca bir tavrı bile sergileseler en iyi birey, parti ve örgütler arasında addedilmelidirler. Görüşlerini açıkça ortaya koymuşlardır, anlaşmazlıklarımız açıkça ortadadır, kendi kadroları ve kitlelerine de bu konuda tavrı takınmaları için bir fırsat sunmuşlardır. Böylesi birey, parti ve örgütlerle yapılacak işler kesinlik kazanır. Tek tek konularda anlaşılır ve bu anlaşma çerçevesinde birlikte hareket edilir. Varılan anlaşmada biz taviz verdi isek, onlar bizim alınan kararı eleştireceğimizi bilirler. Eleştirimizi her

fırsatta yaparız, onlar da bize eleştirmemiz için kendi imkanlarını da sunarlar ve alınan kararları bu eleştirilere rağmen birlikte hayata geçiririz. Veya tam tersi.

Siyaset dediğin böyle olmalı. Siyaset böyle yapıldığında tüm siyasi farklılıklara rağmen, tüm düşmanlıklara rağmen, her kesim diğerinin kendine üstün gelmeye çalıştığını gayet iyi bilmesine rağmen açık ve dostça iş yapılır. Güven içinde iş yapılır. Her birey, parti ve örgütün ne amaçladığı açıktır, hem kadrolar hem kitleler bilir. Hem kadrolar, hem de kitleler doğru buldukları yere gider.

Ne güzel bir şey. Allah bize de nasip eder inşallah. Ama biraz zor.

Dolayısıyla gerçeklere bakalım.

Birinci gerçek şudur ki biz yaptığımız anlaşmalara uyarız. Bu nedenle birey, parti ve örgütlere kendi Birleşik Cephe programımız dışında bir minimum ortaklık platformu önermeyiz. Denktaş-Klerides görüşmesi çerçevesinde vb. somut olaylar çerçevesinde ortak bir tavrı sergilenmek istendiğinde bizim görüşlerimize rağmen arkadaşlar başka minimum program önerileri sunarsa onlara uyabiliriz. Bu bizim eleştiri hakkımızı saklı tutar. Halbuki yanlış bir minimum ortaklık platformu önerisi bizden gelirse, bu platformu eleştiri hakkımızı yitiririz. Kendi önerilerini kendileri eleştiren kişi ve gurupları kim dikkate alır ki?

İkinci gerçek şudur ki, bize karşı şeytanlık yapanlara karşı biz de şeytanlık yapmasını biliriz elbet. Ve biz onlar gibi yalan dolanla şeytanlık yapmayız. Doğru siyasetimizde ısrar ederek, o şeytanların siyasetlerinin yanlışlığını her fırsatta herkese duyurarak, bu fırsatı elde etmek için, eleştiri hakkımızdan bir an için taviz vermeden, gerekirse her türlü tavizi vererek şeytanlık yaparız. Alınan kararlara onlardan daha da iyi uyar ve bu tavrımızla ve alınan kararların

yanlışlığını her fırsatta sergileyerek, alınan kararların yanlış sonuç vermesinin bizim faaliyetimizin sonucu değil, alınan kararların yanlışlığının sonuçları olduğunu herkese göstererek. Bu şeytanlığı yapmanın en iyi yolu da tamı tamına tek tek konularda bu şeytan siyasetçileri tavrı takınmaya zorlamaktır. Siyasetlerinin genel çerçevesi doğru olmayan siyasetçiler, tek tek olaylarda tavrı takınmaya zorlandıkça şapkaları düşecek ve kelleri gözükecektir. Bunları genel siyaset bazında tavrı takınmaya zorlamak çok güçtür. Ta ki biz çok güçlü oluncaya kadar imkansızdır da. İkinci Dünya Savaşı öncesi çok güçlü Komünist partileri vardı. Sosyal demokrat-sosyal şovenler buna rağmen Komünistlerin önerilerini dikkate almadı. Bugünün şartlarında en uygun siyaset bu şeytanları tek tek konularda tavrı takınmaya zorlamaktan, onların tavrılarını tek tek olaylarda genel siyasetleri çerçevesine yerleştirip teşhir etmekten geçer. Bu yapılacaktır. Çatlasalar da, patlasalar da bu yapılacaktır.

Fakat esas önemli olan, belirleyici olan işçi sınıfına ulaşmaktır, onu kazanmaktır, sendikalara yerleşmektir. Gücümüz buradan kaynaklanacaktır. Başka bir yerden değil. Birleşik Cephe siyaseti bu sayede gerçeğe dönüşecektir. Başka bir şekilde değil.

Tüm dikkatler işçi sınıfına ve sendikalara yöneltilmelidir.

Devam edecek...

***: Kıbrıs Sorunu Kitapçığından alınmıştır.**

Dördüncü Bölüm: **BİRLEŞİK CEPHE İÇİN MÜCADELE -II- SAĞCILARA KARŞI CEPHE SİYASETİNİN ZAFERİ İÇİN MÜCADELE**

<http://www.kibristasosyalistgercek.net/EN/home/read.php?sectionid=2&bookid=1&chapterid=4&title=Kitaplar>

Galileo Galilei

Bu ismi dünyada duymayan kalmadı. Ancak Galileo Galilei'nin başarılarını ve mücadelesini ne kadar biliyoruz?

1564-1642 yılları arasında yaşayan Galileo Galilei eğitimini öğretmen olan babasından aldı. Önce müziğe merak saldı. Daha sonra Pisa üniversitesine başladı. Orada matematiğe büyük merak saldı.

Teleskopun icadı halihazırda yapılmıştı. Ancak Galileo Galilei kendi tasarlaması ile yaptığı teleskop sayesinde herşeyin dünyanın etrafında dönmediğini gözlemledi. Dini kitaplara göre güneş ve diğer gezegenler dünyanın etrafında dönüyordu. Galileo Galilei bu yaklaşımın yanlış olduğunu ilk açıklayan Kopernik'e inandığını ilan etti. Galileo aynı zamanda Kopernik'in Venüs konusundaki tezlerini de gözlemlemeleri sayesinde doğruladı. Artık her şey dünyanın

etrafında dönmüyordu. Galileo bu düşüncenin yanlışlığını hem gözlemlemeleri hem de matematiksel hesaplamaları ile kanıtlamaya başladı.

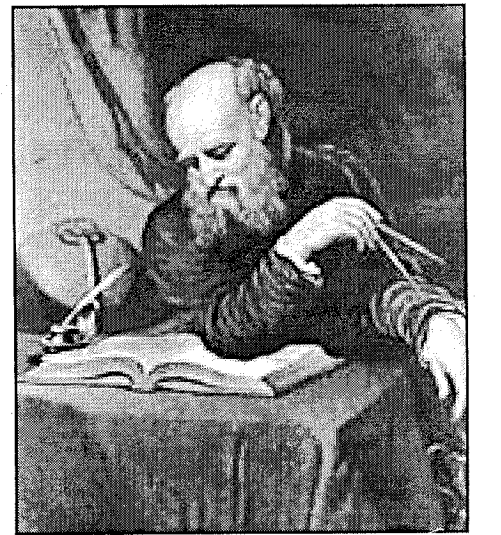
1616 yıllarına gelindiğinde Galileo Galilei'ye saldırılar hat safhaya vardı. Roma'ya giderek kiliseyi bu yeni düşünceler konusunda ikna etmeye kalkışmasına karşılık kilise tarafından aforoz edildi. Kilise Galileo Galilei'nin ailesi haricinde tüm dünya ile bağlarını kesti.

Kilisenin reddedeceği konuları ele almayan ancak bazı bilimsel gerçekleri ortaya çıkaran meşhur "İki Ana Dünya Sistemini İlgilendiren Diyalog" kitabını Vatikan'ın onayıyla yayınladı.

Bir yıl sonra ise 1633'de böyle bir kitap yayınladığı için tekrardan aforoz edildi. Kitabı yasaklandı. Ayrıca herhangi bir konuda bir yazı yayınlaması da yasaklandı. Ancak Galileo Galilei tutuklu bulunduğu dönemde "İki Yeni Bilim" kitabını

yazdıktan sonra onu Hollanda'ya gizlice göndererek orda yayınlattı. Hareket halindeki cisimlerin, çekim merkezlerinin ve cisimlerin momentinin sorunlarını matematiksel olarak inceledi. Ve kilisenin bu konularla ilgili tüm kalelerini yerle bir etti. Galileo Galilei 8 Ocak 1642'de hapisanede öldüğünde onun vasiyetini gerçekleştirmek için kimse cesaret bulamadı. Çünkü kilise Galileo Galilei'ye yakınlık gösteren herkesi hedef merkezi olarak görüyordu. Ne kadar ilginçtir ki aradan yüzyıllar geçmesine karşın Galileo Galilei'nin sunduğu gözlemlemeler ve kanıtları defalarca yaşandığı halde 350 yıl sonra 31 Ekim 1992'de Vatikan Galileo Galilei'ye karşı yargılamanın haksız ve yanlış olduğunu kabul etti.

Gerçeklerin mahkeme yoluyla gizlenemeyeceği, kişileri yok ederek de gizlenemeyeceği aradan 100 yıllar geçse de kendini sürekli olarak kanıtlayacağını Galileo Galilei'nin

yaşantısı açıkça gösteriyor. Marksizm-Leninizm tüm burjuva kapitalistler tarafından mahkum edilse de, burjuvalar tarafından gerçekleştirilmeyecek bir ideoloji olarak ilan edilse de bir bilim olarak varlığını sürdürmeye devam ediyor. Kapitalistler Marksizm-Leninizm'i yasaklamaya kalksa da bu bilim bizim çalışmalarımız sayesinde doğruluğunu kitlelere taşıdığımız ölçüde kök bulacak ve Galileo Galilei'nin görüşleri gibi hayat bularak tüm dünya insanlığının yaşam felsefesi olacaktır.

OKUYUCU MEKTUBU

Okan Agora

Kurtlar Vadisi=Burjuvazi

Kanal D'de gösterilen Kurtlar Vadisi dizisi geçen hafta Perşembe günü final bölümü ile ekranlara veda etti. Bu final bölümünde Polat Alemdar ve ekibi teslim oluyor, yaptıklarını mahkemede tek tek anlatıyor, ne yaptıysa devletin bekası için yaptığını söylüyordu. Hatırlayınız dizinin daha önceki bölümünde Rauf Raif Denктаş da rol almıştı. Davasını(!) duyurmak için bu dizide rol aldığını söylemişti.

Her neyse. Anlatmak istediğim bu değil. Anlatmak istediğim bu diziyle kendini gizlemeye çalışan (!) ama deşifre olan burjuvazinin ve onun bekçiliğini yaptığı kapitalizmdir. Burjuvazi her türlü iletişim ve basın-yayın organlarını kullanarak kitleleri uyandırmakta, onları zararsız, sineği incitmeyen varlıklar haline dönüştürmeye çalışmaktadır. Bu kitlelerin içinde değişimin öncü gücü olan gençleri de eğlence mekanları olarak bilinen ama gerçekte bir pislikten ibaret olan diskolara, barlara, gece kulüplerine iterek onları içkiye, uyuşturucuya ve fuhuşa alıştırarak toplumsal mücadeleden yalıtılmaktadır. Bunun sonucunda barlardan, diskolardan, pavyonlardan çıkan gençler alkolün ve/veya uyuşturucunun etkisiyle ya araçlarıyla sürat denemeleri yapıyorlar ya da kaptıkları hastalık sayesinde ölüme mahkum oluyorlar. Burjuvazi bununla da kalmıyor, kendi işbirlikçileri aracılığıyla kullandığı kitle iletişim araçlarıyla yukarıda bahsettiğim gibi, sosyalizmin tatlı bir hayal olduğunu, bilgi çağına girildiğini ve böyle bir düzenin kurulmasının bir daha mümkün olmadığını söyleyerek kitlelerin beyinlerini uyandırmaktadır. Toplumsal kurtuluş mücadelesi verenleri de vatan haini, uşaklar, mandacılar ve dinzorlar, hayalperestler diyerek karalamaktadırlar. Ama burjuvazi bir yere kadar düzenini korur. Çünkü burjuvazinin bekçiliğini yaptığı kokuşmuş kapitalizm krizsiz yaşayamaz. Bu krizi aşmak için çeşitli metotlara başvuracaktır. Ya vergileri artıracak, çalışanların maaşlarından kesecek, ya da halkın temel ihtiyacı olan besin maddelerinden kesinti yapacak vs. Burjuvazi bu yaptıklarıyla kendisinin ve bekçiliğini yaptığı kapitalizmin mezarını da kazmış olacak, kitleler burjuvaziye ve kapitalizmi yıkmak için harekete geçeceklerdir.

Sevgili dostlar bu anlattıklarımın bir örneği de bizim ülkemizde yaşanmaktadır. Gazetelerden okuyor, televizyonlardan izliyorsunuzdur. Her gün trafik kazasında bir veya birkaç kişi ölüyor vs. Bunlar ne zaman son bulur? Bu soruya cevap vermeden önce bir şeyden daha bahsetmem gerekiyor. Bizim verdiğimiz mücadelenin toplumsal bir yönü olduğu kadar, siyasi bir yönü de vardır. Emperyalizmin tankıyla, topuyla, tüfeğiyle işgal ettiği adamızı yeniden birleştirmek ve emperyalizmi adamızda yok etmek için de mücadele ediyoruz. Sadece emperyalizme karşı değil, işbirlikçilerine karşı da mücadele ediyoruz. Bunu söyledikten sonra yukarıda sorduğum sorunun yanıtını vereyim. Bunlar hem kuzeyin, hem güneyin emekçilerinin işçi sınıfı etrafında toplanarak emperyalistleri ve işbirlikçilerini defedip Anti Emperyalist Birleşik Cephe Hükümetini kurduklarında son bulacaktır.

Öyleyse

Yaşasın ANTI EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ

Görüş
Ali Yalçınay

Bayram Gelmiş;
Neyime...?

Merhaba dostlarım...

Bir bayram haftasına daha giriyoruz...

Daha doğrusu kimilerine göre bayram kimilerine göre ise sıradan geçen üç dört tane güne daha giriyoruz...

Neler yaşanıyor ülkemizde?

Medyada neler var?

Konular malum: Kuş gribi, trafik kazaları ve bunlara benzeyen birçok konu...

Hepsinin de sebebi malum...

Hepsinin de var oluş sebebi, yok edilememe sebebi malum...

Bir domino taş serisi düşünün...

En öndeki taş dokunur dokunmaz hepsi teker teker düşmeye başlar...

Can Yücel'in bir şiiri geliyor aklıma...

Şöyle diyor:

"Koyunlar keçiler ve koçlar için

Ne kadar bayramsa Kurban Bayramı

Bu barış var ya, bu barış

Cephedekiler için o kadar barış"

İşte bizim ülkemizdeki durum da aynen böyle...

İşte bizleri birbirimize düşürenlerin yaşatmaya çalıştıkları düzenin bize yaşattığı bayram böyle...

Bölünmüş bir ada...

Birbirinden ayrı iki tane halk, bölünmüş, sömürülmüş kanı emilen bir halk...

Bayram seyrâm demeden, yılbaşı yılsonu demeden, pazar mazar demeden sömürülen emek...

Vay guzzum vay...

"Mehmet Ali'nin Çiftliği!..."

Yalnız bir sorun var...

Ortalıkta dönen birşeyler var bizim bilmediğimiz veya bilmemizi istemedikleri...

Neden barış güçleri sessizlik içerisinde sizce?

Neden KSP dışındaki hiçbir örgüt emperyalizmin oynadığı bu oyuna ses çıkartmıyor?

Neden kolkola yürüdüğümüz barış güçleri şimdilerde "KKTC'yi yüceltme ve tanıtmaya yoluna gitti?"

Bir zamanlar barış güçleri içerisinde bir partinin ilçe başkanının söylediği bir söz aklıma geliyor...

"Türkiye ve dünyanın süper güçleri izin vermeden herhangi birşey yapamayız biz bu ülkede!..."

Doğruydu aslında söylediği...

Hakikaten doğruydu...

Yapamadılar, yapamıyorlar, yapamazlar...

Niyet var mıydı niyet? Niyet varsaydı

neden bu cümleyi kullanmıştı sizce?

Samimiyet var mıydı? Yurt, vatan sevgisi ve herşeyden öncesi, barışa, emeğe sevgi var mıydı?

Ben var olanın onlar için ne olduğunu söyleyeyim: "Temiz Lefkoşa havası ve dereboyunun egzost dumanı!..."

Onlar için var olan işte buydu...

Peki ne yapmalı?

Bizim ülkemizde birilerinin bizim kader hakkımızı belirlemesini mi beklemeli?

Ki zaten kaderimizi kendilerine göre çoktan tayin ettiler!

Ki zaten bugüne kadar bizim üzerimizden yeteri kadar hatta fazla fazla kan döktüler...

Yetmez mi?

Alın işte size bu ilçe başkanının istediği gibi, burjuvazinin, troçkizmin istediği gibi bir bayram...

Şen ola...!

Evet evet, şen ola...!

Bayram etsin burjuvazi...

Her zaman söylediğim gibi...

Seviyorum şu burjuvaziye ve emperyalizmi!...

Hastasıyım!...

Ey bu ülkenin bütün emekçileri, halkı ve kurtuluş, sosyalizm, komünizm için ve emperyalizme karşı bizlerle aynı cephe mücadele veren bütün yoldaşlarımız: bayram mı istiyoruz?

Bayram, emperyalizme karşı cephemizi, kendi halk hükümetimizi, kendi birleşik cephemizi kurduğumuz gün gelecektir...

Bayram, kuş gribi gibi, trafik kazaları gibi bozuk düzenin çözemediği, çözmediği ve hiçbir zaman çözemeyeceği bu gibi sorunların son bulacağı düzenin geldiği gibi olacaktır...

Ama her zaman söylediğim ve söylemeye devam edeceğim gibi...

Yavaş yavaş...

Aklımızla, mantığımızla, ideolojik duruşumuz, siyasetimiz ve yürüyüşümüzün netliğiyle...

Kısacası bize yakışan, akla mantığa yatkın şekilde...

Bunları doğru koşullarda yapabildiğimiz, doğru zamanda yapabildiğimiz her gün bir bayramdır...

Bunları adım adım, mantık yolu ile çözmeye başladığımız gün bayramdır...

Bunları bilelim ve bu bilinçle mücadelemize devam edelim...

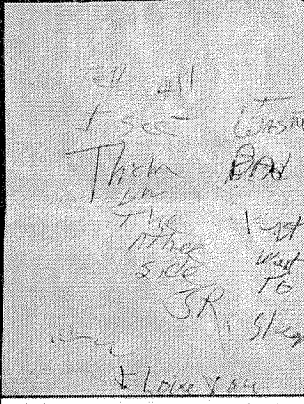
Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Sago Maden Faciası

ABD'nin Batı Virginia eyaletinde meydana gelen maden faciasında işçiler hayatlarını kaybettiler. Maden patlamasının hemen ardından hayatta kimsenin kalmadığını açıklayan şirket sahipleri işçileri kurtarmak için hiçbir gayret göstermediler. Ancak gelen haberlere göre 2 Ocak'ta patlayan maden faciasında tünellerde mahsur kalan işçilerin bir gün hayatta kalarak günlük tuttıkları ortaya çıktı.

Maden ocağının patlamanın ardından Sago maden şirketinin 2005 yılında 270 emniyet kuralını çiğnediği ortaya çıktı. Bu emniyet kurallarından bir çoğu patlamaya neden olacak, tünellerin çökmesine neden olacak

çalışanların hayatını riske atan kurallardı. ABD hükümeti aşırı kâr amacıyla faaliyet gösteren bu tekele karşı yaptırım yapmak yerine sadece 24 bin dolarlık bir ceza kesti. Madenciler hayatlarını avuçlarının içinde taşıyarak çalışmak zorunda bırakıldı. Çünkü gerek Demokrat gerekse de Cumhuriyetçi siyasetçiler maden şirketiyle bağlarından dolayı şirketi kolladılar. Böyle bir maden kazası dahi manşetlerden yok olup gitti.

herkese söyle
onları
diğer
tarafı
görürüm

çok
kötü
değildi
sadece
uyudum

JR seni seviyorum

u mektup 11 madenciyle Sago madeninde öle
artin Toler'in ailesi tarafından basına verildi.

Sago Maden faciası kâr ve insan hayatı ilişkisinde şirketlerin neye önem verdiklerini bir kez daha gün ışığına çıkardı. Madende mahsur kalan işçileri kurtarmak pahalıya mal olacaktı. Bu çerçevede 10 saat yaşam mücadelesi veren işçileri de ölüme terk ettiler.

Doğu Kudüs: Gizli AB Raporu

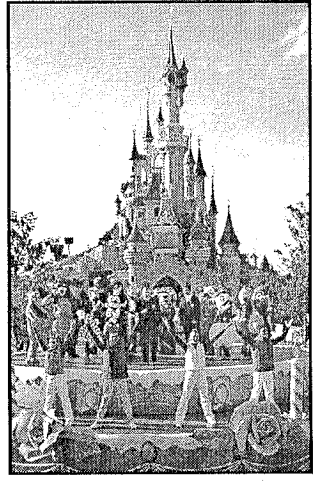
AB Komisyonu İsrail ve Filistin'e gönderdiği misyonerler aracılığı ile oradaki durumla ilgili bir araştırma raporu hazırladı. Doğu Kudüs ve Ramallah'ta araştırma sonucunda ortaya çıkan gerçekler İsrail-Yahudi ve de Filistin sivil toplum örgütleriyle gizlilik prensipleriyle görüşüldü. Raporun yayınlanması konusunda bu sivil toplum örgütleriyle hemfikir olmasına karşın AB dışişleri bakanları 12 Aralık'ta Brüksel'de yaptıkları toplantıda aldıkları kararla bu raporu hasıraltı ettiler. Rapor İsrail hükümetinin Doğu Kudüs'te ve Ramallah'ta yeni yerleşim yerleri inşa ettiğinin ve İsrail'in çözüm için yol haritasını kabul ettiği halde buna ters hareket ettiğini verilerle açıklıyor. İsrail hükümetinin Maale Adumim bölgesine 300 yeni ev yaptığını da açıklıyor. Bu yerleşim birimi

İsrail'in işgal ettiği topraklarda kurduğu en büyük yerleşim birimi. Ancak AB dışişleri bakanları İsrail ile ilişkilerini bozmamak amacıyla, Doğu Kudüs ve Ramallah'ta çatışma noktasına gelen yerleşim konusunu kaleme aldıkları halde sessiz kalmayı tercih ettiler. İnsan haklarından, hukukun üstünlüğünden söz eden AB kendi çıkarlarını zedeleyecek olaylar karşısında kendi hukukunu dahi görmezden geliyor. Raporla ilgili açıklama yapan Hakkı Bir Barış İçin Avrupalı Yahudiler Sekreteri Judelson böyle bir raporun hasıraltı edilmesine karşı açıklama yaparak AB'nin ikiyüzlülüğünü sergiledi. Judelson "AB başını kuma gömerek Doğu Kudüs'teki hukuk dışı uygulamalarında yer alıyor. Bu olay karşısında oturup

kollarımızı bağlama ve iş yapmama zamanı değildir. Eğer AB bu raporun üzerine oturursa biz de bu raporun en geniş kesimlere ulaşması için gereken görevimizi yapacağız" dedi. 30'dan fazla Yahudi ve Filistin sivil toplum örgütleri bu çerçevede hareket ederek AB'nin gizli tutmaya çalıştığı raporu web sitelerinde yayınlama kararı aldı.

Disneyland Paris Çalışanları Eylem Yaptı

ABD şirketi olan Disneyland firması Paris varoşlarında Florida'daki Disneyland'a benzeyen çocuk eğlence merkezi kurdu. Özellikle Avrupalılardan rağbet gören Disneyland Paris işçilerine

2005 yılı için yıl sonu ikramiyesi sözünü vermişti. Ancak yıl sonu geldiğinde şirket binbir mazeretle çalışanlarına işçi başına 100 euro ikramiye vermeyi reddetti. İkramiye sözü çerçevesinde işçiler uzun saatler çalışarak bunun için gayret göstermişlerdi. Disneyland Paris yöneticileri ise işçilerin tüm bu gayretlerine karşın ikramiye vermeyi reddetti. Bunun üzerine harekete geçen işçiler 29 Aralık'ta eylem yaparak uzun çalışma saatlerini protesto ettiler ve hakları olan ikramiyeyi talep ettiler. Bununla ilgili olarak Disneyland Paris çalışanları yöneticilerin kendileri yüksek ikramiyeler alırken, çalışanlara kişi başına 100 euro vermeyi reddetmelerinin Onlar'ın ne kadar sahtekâr olduklarını gösterdiğini belirten bir açıklama yaptılar. Disneyland Paris'te 12 bin kişiden 7 bin kişi 2005 yılında ikramiye ödenmezken Disneyland Paris'in kârlarının da 95 milyon euro olduğu açıklandı.

İngiliz Supermarket Tekelinden İşçilere Zırmık Yok

Güney Afrika'da faaliyet gösteren Universal Product Networks firmasının sahibi İngiliz Woolworth's tekel. Bu tekel Güney Afrika'da çalışan işçilerin asgari ücreti yüzde 10.7 artırma talebini reddediyor. Bu da yetmezmiş gibi Cumartesi veya Pazar çalışan işçilerin ücretlerinin artırılmasını da reddediyor. Buna da ek olarak Cumartesi veya Pazar çalışmayı da mecburi kılıyor. Buna karşı harekete geçen Universal Product Networks işçileri son 7 haftadır grevde. İşçiler Güney Afrika'da artan hayat pahalılığına karşı kendilerine ödenen asgari ücretin artırılmasını, Cumartesi veya Pazar zorunlu çalışmanın kaldırılmasını ve Cumartesi veya Pazar çalışan işçilerin de ücretlerinin artırılmasını talep ediyorlar. Konuyla ilgili açıklama yapan Güney Afrika Sendikaları Kongresi İngiliz Woolworth's firmasının Güney Afrika'daki bu greve kayıtsız kaldığını söyledi. Noel ve Yılbaşını yokluklar içerisinde geçiren işçiler eylemlerinde kararlı olduklarını açıkladılar.

Hindistan Demiryolu İşçileri Haklarını Arıyor

Aralık ayında Hindistan'ın çeşitli bölgelerinde eylemler düzenleyen demiryolu işçileri 2006 yılında hükümetin söz verdiği ücret artışından vazgeçmesini protesto ettiler. Bombay şehrinde maliye bakanının kuklasını yakarak protesto eden demiryolu işçileri Punjab eyaletinde de istasyonları işgal ederek eylem yaptılar. Demiryolu İşçileri Sendikası hükümetin daha önce imzaladığı 2006 yılında işçilere artış verilmesini öngören anlaşmayı reddettiğini açıkladı. Bunun yanında hükümet işçilere

özel durumlardan dolayı verilen 15 günlük izni kıskarak 10 güne düşürdü. Bu da yetmezmiş gibi işçilere verilen yıllık ikramiyeyi de azalttı. Hükümetin tüm bu uygulamaları devam ederken hükümet aynı zamanda işçiler

emeklilik fonuna işçilerin ücretlerinden yüzde 10 katkısı da kesiyor. Demiryolu şirketi bu katkıyı kullanarak kârlarına kârlar katıyor. Ancak ortaya çıkan gerçek şu ki işçilerin emeklilik için yaptığı katkılar dünya tekellerine yatırım olarak gidiyor. Bu konularda kaygılı olan işçiler emekliliklerinin heba edileceğini de açıkladılar ve hükümetin bu konuda önlem almasını talep ettiler. Hükümet ise tüm bunlar karşısında Hindistan demiryolu şirketinin kâr oranını artırarak onu özelleştirmeye doğru gidiyor.

Kıbrıs Türk Basınında Sansür

Matbaacılığın başladığı ilk yıllardan beridir daha da yaygınlaşan ve basın özgürlüğü anlamında da büyük önem taşıyan bir konudur sansür.

Sansür çok eskiden bu yana dünyada ve ülkemizde egemen iktidarlar tarafından uygulanan çok etkili bir baskı aracıdır.

1700'lü yıllarda sansür tam anlamıyla baskı aracı olarak büyük boyutlara ulaştı. Basında sansür baskıcı iktidarın nelerin yayınlanıp nelerin yayınlanmayacağını söylemesiyle oluyordu ve eğer bu söylenenlere karşı çıkan biri olursa çok büyük cezalara çarptırılıyordu. Baskıcı iktidarın hoşuna girmeyen veya başka anlamlara gelen kelimelerin bile yazılması yasaktı.

Günümüze baktığımızda ise baskıcı iktidarın Ortaçağ sansür uygulamalarıyla karşılaşmıyoruz.

Bunun nedeni bu baskıcı iktidarın artık değişmiş olması veya artık medyayla barışması falan değildir.

Şunu bilmeliyiz ki muhalif medya her zaman egemen iktidarla ve onun siyasetiyle çatışma halinde olmalıdır. Onu eleştirmelidir.

Peki nedir günümüzdeki bu baskıcı yöntemlerin uygulanmamasının nedeni?

Bir zamanlar aleyhinde yazı yazarların kafaları uçurtan baskıcı iktidarının

şimdilerde sözde yumuşamasını sağlayan nedir?

Artık egemen iktidar etrafında bir çok "egemen medya" yaratmış durumdadır. Ve bu egemen medya tam anlamıyla iktidara bağımlıdır.

Egemen medya mevcut sistemin parçasıdır.

Gerek basın yayın kuruluşlarının ticari anlamda özel sektöre ve devlete bağımlılığı gerekse siyasi parti yayıncılığı anlamında mevcut rejimden beslendiği açıkça görülmektedir.

Çünkü basın da artık ticarileşmiştir.

Yukarıda bahsettiğimiz bağımlılık konusu aslında bizim ülkemizde yok gibi görünüyor.

Ama aslında Kıbrıs Türk Basını'nın en önemli sorunu bu: Tek Yanlı Haber akışı.

Kıbrıs Türk basınına haber akışı sağlayan TAK'ın gönderdiği haberlere tüm günlük gazeteler uygun düzeltmeleri veya kendi bakış açılarına göre yorumlarını katmadıkları için büyük bir sorun doğuyor.

Bu gün ülkemizdeki günlük gazetelerin haberlerine baktığımızda ise ortalama olarak bu haberlerin % 60'nın TAK Ajansından aynen alındığını görüyoruz.

Peki nedir bu TAK?

Gelecek sayıda bunu işleyeceğiz....

FRANSA'DAN MEKTUP

Evrin Mehmet

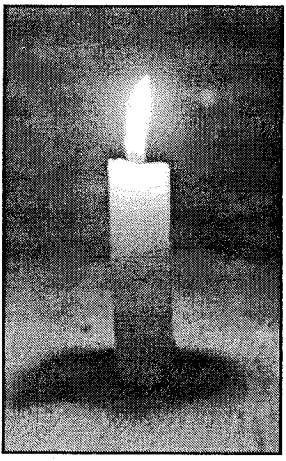
İnsan Hayatı Bu Kadar Ucuz Mu?

Türkiye'de, bütün dünyada aylar önce önlemini almaya çalıştıkları kuş gribi virüsüne karşı geç başlanan önlemler şu ana kadar 3 çocuğun hayatına mal oldu. Bu kadar gerilik olur mu? Bu insanlığın canı bu kadar umursamazlık yüzünden tehlikeye atılır mı? Bunun üzerine insanlara eğitim verileceğine insanlara geberin denilir mi?

Bir köyde kontrol gezisi yapan Tarım İl Müdür Yardımcısı Cemalettin Çataklı Çaydamlar Mahallesi'nde tavukların dışarıda dolaştığını görünce çileden çıkmış. "Tavuk ölüsü var" ihbarı üzerine 3 kişilik ekiple olay yerine giden Çataklı, ortalıkta dolaşan tavukları görünce vatandaşlara "Bu tavukların sahibi kim? Belediye hoparlörlerinden tavukların kümeslerden dışarı çıkarılmaması konusunda uyarılar yapıyor. Niye bu tavuklar dışarıda?" diye bağırdı. Mahalle sakinleri ise, duymadıklarını söyledi. Sinirlenen Çataklı "Hepiniz geberin tamam mı? Geberin" diye bağırdı. Bu gibi cahil insanlar nasıl müdürlüklere yerleştiriliyor, bu gibi insanların yüzünden bu insanlık tehlike içinde daha önceden önlem alınsa ne bu kadar can kaybedilir ne de bu kadar can tehlike altına girerdi. Ama suçu başkasının üstüne atmak bu gibi kişisiz insanların en büyük güvenceleri. İnsanların moralini yükselteceğine onlara eğitim verici sözlerle konuşacağına "geberin" demesi acaba doğru mu? İnsanların telaşını görmüyor mu? İnsanlar ne yapacaklarını bilmiyor. Onlara "geberin" demekle bu olaylar son bulur mu acaba? Bu gibi konuşmalar insanlık düşmanı bir suçtur. Bu şahsın hemen görevden alınması ve hakkında suç duyurusunda bulunulması gerekir.

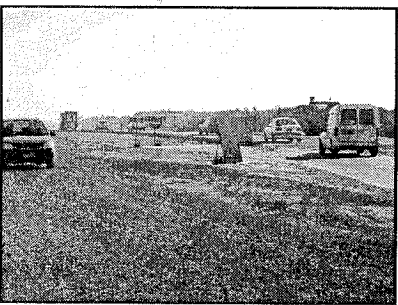

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyoruz,
Ama Yine de
Elektriksiz Kalmaya
Devam Ediyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyoruz, Yine de
Bozuk Yollarda
Gitmeye Devam Ediyoruz!**

**Özgür Bir Kıbrıs
İçin mücadelenin,
İnternetteki Adresi**

www.ozgur.kibris.net

Asgari Ücret'e, Azami Mücadele!

Geçtiğimiz haftalarda çalışmalarını tamamlayan Asgari Ücret Tespit Komisyonu yeni asgari ücreti oybirliği ile bürüt 780 YTL olarak belirledi. Kararın işveren ve işçi "temsilcileri"nin oybirliği ile alınması dikkat çekiciydi!

Asgari ücretin belirlenmesinin ardından Bakan Adem, yaptığı açıklamada, işveren kesiminin 756, işçi tarafının 820 YTL teklif getirmesine karşılık, hükümetin ara öneri olarak 780 rakamını önerdiğini ve yapılan tartışmaların ardından asgari ücretin oybirliğiyle kabul edildiğini belirtti. Adem taraflara gösterdikleri "olumlu" ve "uzlaşıcı" tavırlarından dolayı teşekkür etti!

Komisyon başkanı Hüseyin Demirsu belirlenen yani ücret ile ilgili ayrıntılı bilgi verdi. 1 Ocak 2006'dan itibaren uygulanmaya başlanacak yeni asgari ücret, günlük 36 YTL, haftalık 180 YTL ve aylık 780 YTL olarak belirlendi.

İşçilerin ve emekçilerin partisi olduğunu iddia eden CTP'nin sendikal kökenli bakanı Adem yaptığı açıklama ile partisinin emekçilere verdiği değeri bir kez daha göstermiş oldu! Günümüz şartlarında 780 YTL'lik bir maaşla (ki bu kesintilerle 680 YTL civarına gerilemektedir!) hiçbir kimsenin insani bir yaşam seviyesine sahip olamayacağını sanırsanız herkes kabul edecektir. Böylesi bir maaşla emekçilerin yaşamlarını sürdürmelerini bekleyen "emekçilerin" partisi CTP, işveren kesimlerine her türlü kredi, vergi, elektrik, telefon borcu afları tazında olanaklar sunabilmektedir!

Bunun yanında diğer komisyon üyelerinin yaptıkları açıklamalarda da dikkat çekici noktalar vardı.

İşveren Sendikası Başkanı Hasan Sungur'un yaptığı açıklamada şu sözler kayda değerdi; "...Çünkü günümüzde **işçi ve işveren rekabeti yoktur**. İşçi ve işveren ortak birlikteliği vardır. İşçisiz işveren olamaz. İşverensiz de işçi olamaz."

İşçileri temsilen komisyona katılan HÜR- İŞ Sendikalar Federasyonu Başkanı Özyay Andıç ise yaptığı açıklamada tam bir işveren temsilcisi gibi konuştu.

Andıç, işçi kesimi olarak yıllardır uzlaşmayı arzu ettiklerini ve **işçi-işveren ilişkilerinde artık çıkar farklılığı olmadığını**, kavgayla değil uzlaşıyla bir yere varılabileceğini belirtirken bugün bunu yakalamış olmaktan duyduğu mutluluğu dile getirdi.

Eminiz ki işçilerin "temsilcisi" olduğunu iddia eden bir sendika lideri ekonomi politik bilgisine sahiptir! Bizler yinde bir hatırlatmada bulunalım!

İlkel komünal toplum sonrasında ortaya çıkan tüm ekonomik düzenlerde olduğu gibi, Kapitalist ekonominin de temel kuralı sınıf svaşımıdır. Kapitalist ekonomide başlıca sınıf çatışması sermaye sınıfı ile işçi sınıfı arasındadır. Bu uzlaşmaz bir çatışmadır. Toplumdaki sınıflar arası çelişkiler ancak sınıfların ortadan kalkması koşullarında mümkün olabilir. Sınıfların ortadan kalkması için sınıfsız üretim ilişkilerine dayanan ekonomik bir düzenin kurulması şarttır. Bu düzen komünizmdir! Bugün ne dünya genelinde, ne de ülkemizde sosyalist düzen söz konusudur. Hatta sosyalizmin anavatanı olan Sovyetler Birliği bile bugün kapitalizmin talanı ve kontrolü altındadır! Böylesi şartlarda sanırsanız herkes kabul edecektir ki ne dünya genelinde, ne de ülkemizde sömürü ve sınıflar ortadan kalkmamıştır. Eğer durum bu ise, ne demek oluyor: **"işçi-işveren ilişkilerinde artık çıkar farklılığı yoktur!"**

Bunun anlamını isterseniz biz söyleyelim: **Sarı Sendikacılık!**

Bu sendikacılar bir zahmet bize zenginlerin her geçen gün nasıl daha zengin olduklarını anlatsınlar. İşçi sçmürüldüğü için ömür boyu çalışsa da yaşamını iyileştiremez. İşveren ise işçiyi çalıştırarak servetine servetler katıyor.

Yani en basitinden asgari ücret konusunda işçi-işveren ayrımı

yapmayan sendikacılar işçi sınıfını burjuvaziye satan, işçi sınıfı çıkarlarını değil, sermaye sınıfının çıkarları için sendikacılık yapıyor demektir.

Bunun bir diğer anlamı ise Asgari Ücret Tespit Komisyonu diye adlandırılan mekanizmanın sadece sermaye çevrelerini temsil ediyor oluşudur! Çünkü bu komisyonda yer alan işçi "temsilcileri" ve "devlet" temsilcileri sermaye çevrelerinin çıkarlarını korumak için görev başındadırlar! Bu devlet sermaye sınıfının iktidarını koruyan ve en yüksek kara ulaşması için koşulları hazırlayan bir mekanizmadır!

Bu sarı sendikalar işçi sınıfını sermaye sınıfına satmak için görev başındadırlar! Böylesi koşullarda elbetteki asgari ücretin 780 YTL olarak belirlenmesi doğal bir gelişmedir! Çünkü bu düzen, bu yağma, bu sömürü kapitalizmin ta kendisidir! Kapitalizm şartlarında işçi sınıfının 780 YTL'lik bir ücretle geçimini sürdürmeye mahkum olmaktan başka bir şansı yoktur! Bir yandan %15 dolayında elektrik zammı, diğer yandan %10 dolayında mazot zammı ve zincirleme bir şekilde tüm fiyatlarda artışa neden olacak olan yeni asgari ücret! Çünkü ülkemizde ceza ve harçlar asgari ücrete endekslenmiştir! Yani emekçilere verilen her bir artışın, daha onların ceplerine girmeden geri alınmasının araçları oluşturulmuş durumdadır!

Ve son olarak değinilmesi gereken konu, içinde yaşadığımız kapitalist barbarlık düzeninin sınıflar arasında yarattığı derin uçurumdur! Düşünsenize son yıllarda ülkemizde hızla artan ekonomik gelişme düzeyi Devlet Planlama Örgütü'nün yayınladığı raporlara şu şekilde yansıyor: "milli hasıladan fert başına düşen yıllık pay 5 bin dolardan 6 bin dolara çıktı, ekonomik büyüme

yüzde 15.4'tür." Peki bu ekonomik gelişme sonucunda gelirlerini onlarca kat artıran sermaye çevrelerine karşın, işçilerin gelirleri neden sadece %12 civarında artmıştır! Eğer ülkede büyük bir ekonomik gelişme varsa neden ekonominin üreticisi durumunda olan işçilerin yaşam koşulları da bu seviyede yükselmiyor? Bu sorunun cevabı yukarıda bahsettiklerimizde saklıdır! Yani bu düzen işçi sınıfının değil, sermaye sınıfının düzenidir! Sermaye sınıfının kazanması için, işçi sınıfının kaybetmesi şarttır. Bu uzlaşmaz çelişki ortadan kaldırılmadan işçi sınıfının yaşamının hak ettiği düzeyde iyileşmesi mümkün değildir. O nedenle işçi sınıfının yapması gereken işçi sınıfı temelinde örgütlenmesidir! Bu örgütlenme ilk başta sendikalarla geçmektedir. Sarı sendikaları işçi sendikalarına dönüştürmenin yolu, işçilerin bilinçlenmesi ve sendikalarına sahip çıkmasından geçer! Ama unutulmaması gerekir ki sendikalar sadece ekonomik kazanım için mücadeleye arçlarıdır! Yani sorunun temeli politik mücadeledir. Kapitalist düzenin yıkılıp sosyalizmin kurulması ve komünist topluma geçişin koşullarının hazırlanmasıdır! Bu politik mücadele gerektirir! Politik mücelenin aracı ise işçi sınıfına önderlik edecek olan partidir! Bugün Kıbrıs Sosyalist Partisi Kıbrıs işçi sınıfının partisi olma çabası içerisinde. Eğer KSP doğru olan araçsa işçi sınıfı KSP'ye sahip çıkmalı ve KSP önderliğinde sınıf mücadelesini yükseltmelidir! Eğer KSP doğru bir arç değilse işçi sınıfına düşen görev doğru aracı oluşturup sınıf mücadelesini onunla yükseltmektir! Doğru araç Marksizmi-Leninizmi kendisine klavuz edinen yapı olacaktır!

Yıllar önce ne demişti Marks ve Engels?

"Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz! Zincirlerinizden başka kaybedecek bir şeyiniz yok! Kazanacak koskoca bir dünyanız var!" Karl Marks, Frederik Engels "Komünist Manifesto"

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

13 Ocak Cuma 2006, Yıl:2 Sayı:60

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Kıvılcım

TARİHİMİZE VE GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKMALIYIZ!

Kısa ve uzun vadeli olarak yaşadığımız binlerce sorun var.

Örneğin gençlik için uyuşturucu, alkolizm, gece hayatı, kumar gibi bir sürü sorun kendini dayatıyor.

Ya da eğitimin paralı olmasından dolayı üniversite okuyamamak, okusa bile işsiz kalmak, göç sorunu, askerlik sorunu bunların başında geliyor.

Sağlıktaki güvencesizlik, asgari ücretin yetersizliği, gelecek kuramamanın ve geleceğin belirsizliğinin yakıcı ağırlığı, kira, elektrik, su, telefon giderlerinin karşılanamaması, temel tüketim maddelerinin pahalılığı gibi sorunlar da aciliyetle çözüm bekliyor.

Ancak tüm bunların temelinde,

-ülkenin dış güçlerin egemenliği altında oluşu yatıyor.

-kendi evimizde dilediğimiz gibi yönetmek, irademizi yansıtmaktan yoksun oluşumuz, yoksun bırakılmışlığımız yatıyor.

-ülkedeki yabancı askeri güçlerin, onların üslerinin, kukla yöneticilerinin varlığı yatıyor.

-ülkemizin bağımsız olmaması, başka ülkelere işgal edilmiş olması, irademize ipotek konmuş olması yatıyor.

-bizleri soyup soğana çevirenlerin, fabrikaları, iş alanlarını, büyük toprakları ellerinde tutan ve bizleri sömürerek zenginleşenlerin iktidarı yatıyor.

Bizler, tüm bu nedenleri ortadan kaldırmaz, insana yaraşır bir düzen kurmazsak, içinde bulunduğumuz sorunlar gün be gün artacak, yaşam dayanılmaz bir işkenceden farksız bir halde devam edecektir!

Bundan 89 yıl önce Rusya'da gerçekleşen Sovyet Devrimi, belirli bir süreç dahilinde bu sorunların üstesinden gelmeyi başardı.

Patronların iktidarına son verdi, yerine üretkenlerin, işçilerin iktidarını kurdu.

İnsanın insan üzerindeki sömürüsü son buldu.

Ülkenin içişlerine karışan, onu yöneten emperyalistlerin ülkedeki varlıklarına son verdi.

Adil, insana yaraşır, rahat, huzurlu ve mutlu bir yaşamı insanlarına sağladı.

Sovyet ülkesinde Stalin'in ölümüne kadar hiçbir ekonomik ve sosyal krizler yoktu.

Enflasyona rastlayamazdınız.

İşsizliğin adı bile edilemezdi.

Hastane kuyruklarında perişan olmak, eğitim görememek, yeteneğinin olduğu alanlarda çalışamamak, aç kalmak, evsiz olmak gibi sorunların esamesi okunamazdı Sovyet ülkesinde!

Sovyet Devrimi, kendi ülkesinde refahı, mutluluğu, adalet ve barışı sağlamanın yanı sıra, diğer ülkelerin de bunlara ulaşabilmeleri için elinden geleni yaptı.

Tüm bunlardan da öte, Sovyetler Birliği, hem kendi ülkesini, hem de dünya halklarını Nazi faşizminin belasından kurtardı!

Hem de 25 milyon insanını feda etmek pahasına!

Amerikan belgesellerinde bile toplama kamplarında bir deri bir kemik kalmış insanların Kızıl Ordu askerlerine nasıl sarıldıklarını görmeniz mümkündür!

Stalin'in Sovyetler Birliği, insanlığa karşı savaş çıkartmak ve savaş propagandası yapmanın insanlık düşmanı suç olduğunu ilan etti!

Toplu imha silahlarının yasaklanması konusunu ilk kez gündeme getiren Stalin'in Sovyetleri'ydi.

Avrupa Konseyi, 25 Ocak'ta toplanıyor!

Gündemleri ise, komünizmin "suçlarını" yargılamak!

Naziler'i yargıladıkları gibi, komünizmin de yargılanması gerektiğini düşünüyor Avrupa Konseyi!

Halbuki Naziler'in Almanya'da iktidara gelmesinde en büyük desteği veren, Avrupalı ve Amerikalı tekellerdi!

Bu, işin sadece bir boyutu!

Avrupa Konseyi, komünizmle faşizmi aynı kefeye koyma derdinde.

Komünizmin ve faşizmin faaliyetlerini ortaklaştırma amacında.

İyi ama, faşizm, patronların sıkıya girdiklerinde kullandıkları bir yönetme biçimi değil mi?

Avrupa konseyini oluşturan patronların temsilcileri faşizmi yargılamak kendi patronlarını yargıladılar da haberleri mi yok?!

Yoksa olay sadece bir aldatmacadan mı ibaret?!

Ancak bu, yalanlar ve dolanlarla dolu bir tiyatrodan başka birşey olmayacak!

Avrupa Konseyi ağzıyla kuş tutsa, komünizm ile

faşizmin faaliyetlerini bilimsel bir şekilde ortaklaştıramaz.

Bunun için de binbir türlü numaralara, yalanlara başvurmak zorunda kalacak.

Yapılmamış şeyleri yapılmış gibi gösterecek, uyduruk kanıtlar düzenleyecek, o dönemin koşulları içinde yapılması zorunlu olan faaliyetleri ise demagogilerle "yargılamaya" girişecek.

Yani Konseyin toplantısı tam bir maskaralık olacak!

Çünkü komünizmin faaliyetleri, onlar için, Avrupalı patronlar için "suçtur"!

Patronların iktidarına son vermek, işçilerin devletini kurmak, sömürüyü ortadan kaldırmak, herkese iş, aş, ve yaşamını garanti içinde devam ettirebileceği bir sistem kurmak, onlar için, Avrupalı patronlar için "suçtur"!

Peki Kıbrıs'ın AB'ye girmesi gerektiğini savunan sosyalist partilerimiz bu konuda ne düşünüyorlar ve ne yapacaklar?

AB'nin bu faaliyetini destekleyecekler mi?

Örneğin "AB üyesi bir devletin" hükümet ortağı olan AKEL'in bunu şiddetle protesto etmesi gerekmez mi?

Ya da CTP'nin?

Veya diğer "sol" partilerimizin?

25 Ocak'ta insanlar Avrupa'da gösterilere hazırlanıyorlar!

Avrupalı sermayedarların tarihi piç etmelerine, onu çarpıtmalarına ve insanların bilinçlerini bulandırmalarına karşı çıkılacak 25 Ocak'ta!

Peki Kıbrıs'ta ne olacak dersiniz?

Komünizme, insanlığın nihai kurtuluşuna karşı o çok demokratik AB tarafından girişilen bu saldırıya, sosyalistlerimiz ne diyecekler?

Seslerini çıkartmayıp gündemin değişmesini mi bekleyecekler ya da Kıbrıs sokaklarını doldurarak tarihimize sahip mi çıkacaklar?!

Toplantıda uydurulacak palavralara itibar mı edecekler yoksa komünizmi savunup AB'yi teşhir mi edecekler?

Yapılması gereken ikinci seçenektir!

Eğer bu yapılmazsa, komünizmin zararına iş yapan emperyalistler ve onların sol maskeli fikirdaşları olarak tarihe geçecekler ve lanetle anılacaklardır!

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

25 Ocak'ta Avrupa Konseyi'nin "komünizmin suçlarını" yargılama ve faşizmle aynı kefeye koyma faaliyetine AB'ye girişi destekleyen AKEL ne yanıt verecek?

Polemik

Memura siyaset yasağının kaldırılma girişimlerinin bir aldatmaca ve oyalama taktiği olup olmadığını tartışmamız gerekir!

Üniversite Günlüğü

Üniversitelerin paralı olmasından şikayetçi olanınız yok mu? Şikayetçi olanlar neden bir araya gelip parasız eğitim için mücadele etmiyorlar?

ŞİİR KÜPÜ

YDÜ'deki yemekhaneye dikkat ettiniz mi?

İşçilerin yemekhanesi demir bardaklar, kötü tabak, sandalye, masa ve kötü yemeklerden oluşuyor.

Öğrencilerin yemekhanesi biraz daha iyi durumda, takımlar az daha kaliteli, yemekler biraz daha iyi.

Bir de hocalar ve de pek mühim misafirler için ayrılan ve kimseciklerin giremediği bir bölüm var, orda herşey üst derecede lüks...

Sınıf farklılığı mı bu acep? Herkesleri yemeklerinde bile bir yerlere ayırmışlar...

Halbuki o yemekhanelerde en iyi yemekleri, en güzel çatalı tabağı işçilerin kullanması gerekiyor.

Çünkü onlar olmadan bu okul dönemiyor!

Havalar buz kesti. Sağlığa aman dikkat! İlaçlar kaç para haberiniz vardır sanırım! Nane limon bir yere kadar tedavi eder...

Sobanın başında (soba varsa) kedi olalım arkadaşlar, yoksa öksürük seslerini şimdiden duyar gibiyim!

Abdullah Gül diyor ki, "önemli olan Gümrük Birliği'nin çalışması"

Yani kimilerinin bahsettiği gibi Kıbrıs'ı çözeceğiz falan değil, mühim olan para aksın.

Yahu biz bu adamların sorunu çözemeyeceklerini gözünüze sokmaktan usandık, siz daha bunların peşinden koşmaktan usanmadınız.

Bu soğukta ter bastı yahu!!

Bu Matsakis olayı, Orhan Pamuk meselesini anımsattı bana.

Pamuk'a salya sümük saldıran ülkücü tiplerin Kıbrıs'taki gardaşları, Matsakis'in duruşmasında da iş başındaydılar.

Birinci benzerlik bu!

Matsakis'in de, Pamuk'un da işe yaramaz tipler olması da başka bir benzerlik!

Durun bakalım daha neler göreceğiz!

"EMPERYALİZMİN EKONOMİK KOŞULLARI -YANI SERMAYE İHRACI VE DÜNYANIN "İLERİ" VE "UYGAR" SÖMÜRGEÇİ GÜÇLER ARASINDA PAYLAŞILMIŞ OLMASI- AÇISINDAN, KAPİTALİZM ALTINDA BİR BİRLEŞİK AVRUPA DEVLETLERİ YA OLANAKSIZDIR YA DA GERİCİDİR."
V. LENİN
AVRUPA BİRLEŞİK DEVLETLERİ SLOGANI ÜZERİNE

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 6

J.V. Stalin'in Ekonomistlerle Görüşme Tutanağı (29 Ocak 194)

Ekonomi Politik Sorunları Üzerine

Ekonomi Politik'in Amacı

Planlama üzerine

SORU: Komisyonunda, Sovyet ekonomisinde metanın olup olmadığına dair tartışmalar ve yanlış anlamalar ortaya çıktı. Komisyonunda çoğunluğun görüşünün aksine, yazar, metallerden değil ürünlerden söz ediyor.

CEVAP: Paraya dayanan (monetarize) bir ekonomi varsa, metalar da var demektir. Bütün kategoriler var olmaya devam ediyor; ama yeni bir karakter kazanmış durumdadır. Onların sisteminde para, sömürünün aracı olarak hizmet görürken, bizim sistemimizde farklı bir içeriğe sahiptir.

SORU: Şimdiye kadar değer yasası, emek gücünün kendiliğinden dağılımını belirleyen kendiliğinden bir piyasada işleyen bir yasa olarak yorumlanmıştır.

CEVAP: Bu doğru değil. Sorunun formülasyon alanı daraltılmamalı. Troçki sürekli olarak parayı, bir hesaplama aracı olması ile sınırlandırdı. NEP'e geçiş öncesinde ve sonrasında bu konuda ısrar etti. Bu yanlıştır. Ona cevabımız şuydu: Bir işçi bir şey satın aldığı anda, para yardımı ile mi hesap yapıyor yoksa başka birşey mi yapıyor? Lenin sürekli olarak Politbüro'da, sorunun bu

şekilde formüle edilmesinin yanlış olduğunu, paranın rolünün, sadece bir hesaplama aracı olmasına indirgenmemesi gerektiğine işaret etmiştir.

GÖRÜŞ: Sosyalist toplumda artı-ürün - utanç verici bir kavram.

CEVAP: Tam tersine, işçiyi, artı-ürüne ihtiyacımız olduğu, daha fazla sorumluluk gerektiği konusunda eğitmek zorundayız. İşçi, sadece kendisi ve ailesi için değil, rezervlerin oluşması ve savunmanın güçlendirilmesi için de ürettiğini anlamalıdır.

Görüş: Gotha Programının Eleştirisi'nde Marx artı-üründen söz etmemiştir.

CEVAP: Herşeyin cevabını Marx'ta ararsanız hiçbir yere varamazsınız. Bugün önünüzde 20 yıldan fazladır varolan SSCB gibi bir laboratuvarınız var; ama sosyalizm konusunda Marx'ın sizden daha çok bilmesi gerektiğini düşünüyorsunuz. Gotha Programının Eleştirisi'nde Marx'ın öngörme durumunda olmadığını anlamıyor musunuz! Aktarma ve alıntılar biraraya getirmek değil, kafayı kullanmak gerekir. Yeni olgular ortada; yeni bir güçler bileşimi var ve -eğer bir mahsuru yoksa- beynin kullanılması lazım.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Laptjev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasiliyeva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik. Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.